

2018

**КАНОНИ
ПАРТИКУЛЯРНОГО ПРАВА
УКРАЇНСЬКОЇ
ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ**

**THE CANONS
OF THE PARTICULAR LAW
OF THE UKRAINIAN
GREEK CATHOLIC CHURCH**

ВСТУПНИЙ КАНОН

Кан. 1

(кан. 1 ККСЦ)

Канони цього партикулярного права стосуються тільки Української Греко-Католицької Церкви.

PRELIMINARY CANON

Can. 1

(CCEO, can. 1)

The Canons of this Particular Law affect only the Ukrainian Greek Catholic Church.

ТИТУЛ I

ВЕРХОВНОАРХИЄПИСКОПСЬКА ЦЕРКВА УГКЦ

TITLE I**THE MAJOR ARCHIEPISCOPAL CHURCH
OF THE UGCC****ГЛАВА I****ВИБОРИ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПІСКОПА****CHAPTER I****THE ELECTION OF A MAJOR ARCHBISHOP****Кан. 2**

(кан. 64 ККСЦ)

§1. Кандидат на уряд Верховного Архієпископа повинен мати щонайменше 40 років та перебувати принаймні 10 років у сані пресвітера.

§2. На уряд Верховного Архієпископа може бути обраний як єпископ, так і пресвітер.

Сап. 2

(ССЕО, сеп. 64)

§1. A candidate for the major archiepiscopate should be at least forty years old and should be ordained a presbyter for at least ten years.

§2. A bishop or presbyter may be elected as major archbishop.

Кан. 3

(кан. 65, §2 ККСЦ)

Для обрання Верховного Архієпископа повинен бути скликаний Синод Єпископів упродовж двох місяців від дня, відколи престол Верховного Архієпископа став вакантним.

Сан. 3*(CCEO, can. 65, §2)*

For the election of a major archbishop, the synod of bishops must be convened within two months of the vacancy of the see.

Кан. 4*(кан. 70 ККЦ)*

§1. На Синоді Єпископів, скликаному з метою обрання Верховного Архієпископа, головує Прототроній – Архієпископ і Митрополит Львівський.

§2. Якщо Архієпископ і Митрополит Львівський має перешкоду, то на Синоді Єпископів, скликаному з метою обрання Верховного Архієпископа, головує той, хто з-поміж присутніх був обраний на першому засіданні.

Сан. 4*(CCEO, can. 70)*

§1. The protothronos – the archbishop and metropolitan of L’viv presides over the synod of bishops convened for the election of the major archbishop.

§2. If the archbishop and metropolitan of L’viv is impeded, then the one who is elected by those present in the first session is to preside over the synod of bishops for the election of the major archbishop.

Кан. 5*(кан. 71, §1 ККЦ)*

§1. Секретар Синоду Єпископів виконує функції секретаря на Синоді Єпископів, що скликаний для обрання Верховного Архієпископа. У разі його відсутності Синод Єпископів на своєму першому засіданні обирає секретаря Виборчого Синоду серед присутніх єпископів.

§2. Функції рахівників, яких має бути принаймні двоє, виконують наймолодші за єпископськими свяченнями єпископи, присутні на цьому Синоді.

Сан. 5*(CCEO, can. 71, §1)*

§1. The secretary of the synod of bishops functions as secretary for the synod of bishops that is convoked for the election of the major archbishop. In case of his absence, the synod of bishops at their first session elect a secretary for the electoral synod from among the bishops present.

§2. The youngest bishops in order of episcopal consecration present at this synod exercise the tasks of tellers (scrutineers), of which there should be at least two.

Кан. 6

(кан. 72, § 1 ККСЦ)

§1. Обраним на уряд Верховного Архієпископа вважається той, хто одержав дві третини голосів. Якщо ніхто не отримав потрібної кількості голосів у 12 голосуваннях, тоді в наступних трьох голосуваннях для обрання вимагатиметься абсолютна більшість; якщо й ці три голосування будуть безрезультатними, тоді проводиться наступне голосування тільки щодо двох кандидатів, котрі в останньому голосуванні отримали найбільше голосів; із них обраним є той, хто одержав абсолютну більшість (кан. 72, §§1; 183, §3–4 ККСЦ).

§2. Якщо в голосуванні через однакову кількість голосів невідомо, хто став кандидатом для нового голосування або хто був обраний, справа повинна вирішуватися на користь того, хто старший за пресвітерським свяченням. Якщо ж ніхто не випереджає пресвітерським свяченням, обирається той, хто старший за віком (кан. 183, §4 ККСЦ).

§3. На одному засіданні дозволено проводити лише одне голосування, протягом дня може відбутися лише чотири засідання, два до обіду і два після обіду.

Сан. 6

(CCEO, can. 72, §1)

§1. He is elected major archbishop who has obtained two-thirds of the votes. If no one has received the required majority votes after twelve ballots, then for the election, the subsequent three ballots must have an absolute majority. Should these three ballots prove inconclusive, then, in the next ballot, votes are cast for the two candidates who received the greatest number of votes in the third balloting. The one who obtains an absolute majority of votes is elected. *(CCEO, cann. 72 §1; 183, §§3-4).*

§2. If after all balloting, because of a tie vote, it is not clear who the candidates are for the new balloting, or who has been elected, the tie is resolved in favour of the one who is senior in presbyteral ordination. If no one precedes the other in presbyteral ordination, the one who is senior in age is chosen. *(CCEO, can. 183, §4).*

§3. Only one vote may be taken at one session. Only four sessions are permitted each day, two in the morning and two in the afternoon.

ГЛАВА II

ПРАВА І ОБОВ'ЯЗКИ
ВЕРХОВНОГО АРХИЄПІСКОПА

CHAPTER II

THE RIGHTS AND OBLIGATIONS
OF A MAJOR ARCHBISHOP**Кан. 7***(кан. 83, §1 ККСЦ)*

Верховний Архієпископ має право й обов'язок здійснювати пастирську візитацію єпархій чи екзархатів не менше як один раз на п'ять років.

Сап. 7*(ССЕО, сеп. 83, §1)*

The major archbishop has the right and obligation to conduct a pastoral visitation to eparchies or exarchates no less than once in every five years.

Кан. 8*(кан. 86, §1 ККСЦ)*

Верховний Архієпископ має право висвячувати всіх єпископів верховноархієпископської Церкви.

Сап. 8*(ССЕО, сеп. 86, § 1)*

The major archbishop may ordain all bishops of the major archiepiscopal Church.

Кан. 9*(кан. 89, §2 ККСЦ)*

Верховний Архієпископ може доручити будь-якому священнослужителю завдання полагоджувати справи, які стосуються

всієї верховноархієпископської Церкви, за згодою його єпархіального єпископа або, якщо йдеться про члена чернечого інституту чи інституту посвяченого життя на подобу чернечого, за згодою його вищого настоятеля. Верховний Архієпископ на час тривання завдання також може підпорядкувати цього священнослужителя собі безпосередньо.

Сан. 9

(CCEO, can. 89, §2)

The major archbishop can commit a function of conducting affairs which regard the entire major archiepiscopal Church to any cleric, after receiving consent of his eparchial bishop, or in the case of a member of a religious institute or a society of common life in the manner of religious, after receiving the consent of his major superior. The major archbishop can also subject the cleric immediately to himself while exercising this function.

Кан. 10

(кан. 94 ККЦ)

Верховний Архієпископ зобов'язаний звершувати Божественну Літургію за народ усієї очолюваної ним Церкви у день Святої і великої неділі Пасхи та всі рядові неділі церковного року, у храмові свято катедрального собору, у свято Святих славних і всехвальних первоверховних апостолів Петра і Павла та у дванадесяті свята, якими є:

1. Різдво Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії;
2. Всемірне Воздвиження чесного й животворящего Хреста;
3. Вхід у храм Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії;
4. Різдво Господа Бога і Спаси нашого Ісуса Христа;
5. Святе Богоявлення Господа Бога і Спаси нашого Ісуса Христа;
6. Стрітіння Господа Бога і Спаси нашого Ісуса Христа;
7. Благовіщення Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії;
8. Вхід Господа Бога і Спаси нашого Ісуса Христа в Єрусалим (Квітна неділя);
9. Вознесення Господа Бога і Спаси нашого Ісуса Христа;
10. Зіслання Святого Духа (П'ятдесятниця);
11. Святе Переображення Господа Бога і Спаси нашого Ісуса Христа;
12. Успення Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії.

Can. 10*(CCEO, can. 94)*

The major archbishop is obliged to celebrate the Divine Liturgy for the people of the entire Church over which he presides on the holy and great Sunday of Pascha, on all Sundays of the church year, on the patronal feast of the cathedral church, on the feast of the holy glorious and all-praiseworthy apostles Peter and Paul, and on the twelve feast days, which are:

1. The Nativity of Our Most Holy Lady, the Mother of God and Ever-Virgin Mary;
2. The Universal Exaltation of the Precious and Life-Giving Cross;
3. The Entrance into the Temple of Our Most Holy, the Mother of God and Ever-Virgin Mary;
4. The Nativity of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
5. The Holy Theophany of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
6. The Encounter of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
7. The Annunciation of Our Most Holy Lady, the Mother of God and Ever-Virgin Mary;
8. The Entrance of Our Lord, God and Savior Jesus Christ into Jerusalem (Flowery Sunday);
9. The Ascension of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
10. The Descent of the Holy Spirit (Pentecost);
11. The Holy Transfiguration of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
12. The Dormition of Our Most Holy Lady, the Mother of God and Ever-Virgin Mary.

ГЛАВА III
СИНОД ЄПИСКОПІВ

CHAPTER III
THE SYNOD OF BISHOPS

Can. 11*(кан. 102, §2 ККЦ)*

§1. Усі єпископи верховноархієпископської Церкви мають право вирішального голосу.

§2. У фінансових справах вирішальний голос мають тільки єпархіальні єпископи верховноархієпископської Церкви.

Can. 11*(CCEO, can. 102, §2)*

§1. All bishops of the major archiepiscopal Church have the right to a deliberative vote.

§2. In financial matters only eparchial bishops of the major archiepiscopal Church have a deliberative vote.

Can. 12*(кан. 102, §3 ККЦ)*

Верховний Архієпископ може запросити до участі в засіданнях Синоду Єпископів:

- 1) єпископів, які не є членами Синоду Єпископів із правом дорадчого голосу;
- 2) інших ієрархів, які не є єпископами з правом дорадчого голосу;
- 3) експертів, які не мають дорадчого голосу; вони можуть бути присутні на засіданнях Синоду тільки під час своїх доповідей і відповідних дискусій.

Can. 12*(CCEO, can. 102, §3)*

The major archbishop can invite the following to sessions of the synod of bishops:

- 1) bishops, who are not members of the synod of bishops, with the right to a consultative voice;
- 2) other hierarchs who are not bishops with the right to a consultative voice;
- 3) experts, who have no consultative voice; they can be present at the sessions of the synod only when presenting their own reports and related discussions.

Can. 13*(кан. 106, §2 ККЦ)*

Синод Єпископів повинен бути скликаний щороку в установлений Синодом час.

Can. 13*(CCEO, can. 106, §2)*

The synod of bishops should be convened annually at a time determined by the synod.

Кан. 14

(кан. 107, §1 ККСЦ)

§1. Кожне засідання Синоду Єпископів є канонічним і кожний підрахунок голосів є правосильним за умови присутності двох третин єпископів, зобов'язаних брати участь у Синоді Єпископів.

§2. Дотримуючись кан. 72, 149, 183, §3–4 ККСЦ, рішення Синоду є правосильним, якщо воно було ухвалене абсолютною більшістю присутніх; якщо ж кількість голосів була рівна, тоді вирішальний голос має Голова.

Сан. 14

(ССЕО, сан. 107, §1)

§1. Any session of the synod of bishops is canonical and any individual balloting is valid, provided that two thirds of the bishops obliged to participate in the synod of bishops are present.

§2. In accordance with CCEO cann. 72, 149, and 183, §§3-4, a decision of the synod is valid, providing an absolute majority of votes is obtained by those present. In the event of a tie, the one who presides has the deciding vote.

Кан. 15

(кан. 111, §1 ККСЦ)

§1. Верховний Архиєпископ проголошує закони і оприлюднює рішення, які прийняв Синод Єпископів, шляхом їх електронного опублікування на офіційному веб-сайті Української Греко-Католицької Церкви (ugcc.ua), користуючись при цьому технічними засобами, що унеможлиблювали б втручання інших у текст законів і рішень.

§2. Автентичний текст законів і рішень з оригінальними підписами має бути виданий письмово і зберігатися в архіві курії Верховного Архиєпископа.

§3. У разі виявлення відмінностей в електронному та друкованому варіантах законів і рішень автентичним слід вважати письмовий текст.

§4. Текст законів і рішень Синоду Єпископів має бути опублікований у «Благовіснику Верховного Архиєпископа Української Греко-Католицької Церкви».

§5. Закони, прийняті Синодом Єпископів, набувають чинності через два місці від дня їх електронного опублікування, хіба що в самому законі вказано інший термін.

§6. Щодо набирання чинності рішень слід керуватися нормами, які стосуються адміністративних актів (кан. 1511 ККСЦ). Синодальні адміністративні акти із загальною зовнішньою силою набувають чинності так, як закони (див. §5).

Can. 15

(CCEO, can. 111, §1)

§1. The major archbishop promulgates the laws and publishes the decisions enacted by the synod of bishops by publishing them electronically on the official website of the Ukrainian Greek Catholic Church (ugcc.ua) and by using all technical means possible to prevent third parties from tampering with the text of the laws and of the decisions.

§2. The authentic text of the laws and of the decisions with the original signatures must be printed and kept in the archive of the curia of the major archbishop.

§3. In the event of differences between the electronic and published versions of the laws and decisions, the written printed text is to be considered authentic.

§4. The text of the laws and decisions are to be published in “The Blahovisnyk of the Major Archbishop of the Ukrainian Greek Catholic Church”.

§5. The laws, enacted by the synod of bishops, acquire full force of law two months after their electronic publication, unless in the same law it is determined otherwise.

§6. For acquiring the force of law, one must observe the norms pertaining to administrative acts (*CCEO, can. 1511*). Synodal administrative acts in the external forum acquire force like laws (see §5).

ГЛАВА IV

ЕКОНОМ

ВЕРХОВНОАРХИЄПИСКОПСЬКОЇ ЦЕРКВИ

CHAPTER IV
THE FINANCE OFFICER
OF THE MAJOR ARCHIEPISCOPAL CHURCH

Кан. 16

(кан. 122, §2 ККСЦ)

Економа верховноархиепископської Церкви іменує Верховний Архиепископ за згодою Постійного Синоду терміном на п'ять років.

Can. 16

(CCEO, can. 122, §2)

With the consent of the permanent synod the major archbishop appoints the financial officer of the major archiepiscopal Church for a five-year term.

ГЛАВА V
ВАКАНТНІСТЬ
ВЕРХОВНОАРХИЄПІСКОПСЬКОГО ПРЕСТОЛУ

CHAPTER V
THE VACANT
MAJOR ARCHIEPISCOPAL SEE

Кан. 17

(кан. 127 ККСЦ)

§1. На час вакантності верховноархиепископського престолу Адміністратором верховноархиепископської Церкви стає Прототроній – Архиепископ і Митрополит Львівський.

§2. Якщо Прототроній має перешкоду, Адміністратором стає найстарший за єпископськими свяченнями серед єпископів верховноархієпископської курії. Якщо ж таких немає, то один із єпископів – членів Постійного Синоду.

Can. 17

(CCEO, can. 127)

§1. During the vacancy of the major archiepiscopal see, the administrator of the major archiepiscopal Church is the protothronos – the archbishop and metropolitan of L'viv.

§2. Should the protothronos be impeded, the bishop who is senior in episcopal ordination among the bishops of the major archiepiscopal curia becomes the administrator. If there are none, then one of the bishops from the members of the permanent synod becomes the administrator.

ТИТУЛ II

ЄПАРХІЇ ТА ЄПИСКОПИ

TITLE II

EPARCHIES AND BISHOPS

ГЛАВА I

ВИБОРИ ЄПИСКОПА

CHAPTER I

THE ELECTION OF A BISHOP

Кан. 18

(кан. 182, §1 ККЄЦ)

Члени Синоду Єпископів УГКЦ пропонують кандидатів на єпископство згідно з процедурою, затвердженою Синодом Єпископів.

Сан. 18*(СCEO, can. 182, §1)*

The members of the synod of bishops of the Ukrainian Greek Catholic Church propose candidates to the episcopate in accordance with the procedure approved by the synod of bishops.

Кан. 19*(кан. 186, §1 ККСЦ)*

Якщо Синод Єпископів не може зібратися для виборів єпископа або єпископів, Верховний Архієпископ, порадившись з Апостольським Престолом, повинен вимагати голосів єпископів листовно; у цьому разі для правосильності акту Верховний Архієпископ повинен скористатися допомогою двох єпископів-рахівників, яких повинен призначити за згодою Постійного Синоду.

Сан. 19*(СCEO, can. 186, §1)*

If the synod of bishops cannot be convened for the election of a bishop or bishops, the major archbishop, after consulting the Apostolic See, must seek the votes of the bishops by letter. In this case, the major archbishop must employ for the validity of the act the services of two episcopal tellers (scrutineers), who are to be designated by him with the consent of the permanent synod.

ГЛАВА II

ПРАВА І ОBOB'ЯЗКИ
ЄПАРХІАЛЬНОГО ЄПИСКОПА

CHAPTER II

THE RIGHTS AND OBLIGATIONS
OF THE EPARCHIAL BISHOP**Кан. 20***(кан. 194 ККСЦ)*

Єпархіальний єпископ може надавати підлеглим йому священнослужителям тільки ті сани, які затверджені Синодом Єпископів УГКЦ.

Can. 20*(CCEO, can. 194)*

The eparchial bishop can confer upon clerics subject to him only those dignities approved by the synod of bishops of the Ukrainian Greek Catholic Church.

Can. 21*(кан. 198 ККЦ)*

Єпархіальний єпископ зобов'язаний звершувати Божественну Літургію за народ очолюваної ним єпархії в день Святої і великої неділі Пасхи та всі рядові неділі церковного року, у храмове свято катедрального собору, у свято Святих славних і всехвальних первоверховних апостолів Петра і Павла та у дванадесяті свята, якими є:

1. Різдво Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії;
2. Всемірне Воздвиження чесного й животворящого Хреста;
3. Вхід у храм Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії;
4. Різдво Господа Бога і Спаси нашого Ісуса Христа;
5. Святе Богоявлення Господа Бога і Спаси нашого Ісуса Христа;
6. Стрітіння Господа Бога і Спаси нашого Ісуса Христа;
7. Благовіщення Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії;
8. Вхід Господа Бога і Спаси нашого Ісуса Христа в Єрусалим (Квітна неділя);
9. Вознесення Господа Бога і Спаси нашого Ісуса Христа;
10. Зіслання Святого Духа (П'ятдесятниця);
11. Святе Переображення Господа Бога і Спаси нашого Ісуса Христа;
12. Успення Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії.

Can. 21*(CCEO, can. 94)*

The eparchial bishop is obliged to celebrate the Divine Liturgy for the people of the eparchy over which he presides on the holy and great Sunday of Pascha, on all Sundays of the church year, on the patronal feast of the cathedral church, on the feast day of the holy glorious and all-praiseworthy apostles Peter and Paul, and on the twelve feast days, which are:

1. The Nativity of Our Most Holy Lady, the Mother of God and Ever-Virgin Mary;

2. The Universal Exaltation of the Precious and Life-Giving Cross;
3. The Entrance into the Temple of Our Most Holy, the Mother of God and Ever-Virgin Mary;
4. The Nativity of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
5. The Holy Theophany of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
6. The Encounter of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
7. The Annunciation of Our Most Holy Lady, the Mother of God and Ever-Virgin Mary;
8. The Entrance of Our Lord, God and Savior Jesus Christ into Jerusalem (Flowery Sunday);
9. The Ascension of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
10. The Descent of the Holy Spirit (Pentecost);
11. The Holy Transfiguration of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
12. The Dormition of Our Most Holy Lady, the Mother of God and Ever-Virgin Mary.

Кан. 22

(кан. 199, §2 ККСЦ)

Єпархіальний єпископ повинен подбати, щоб:

- 1) у катедральному соборі молилися частину церковного правила, а саме: вечірню, утрєню і один із часів добового кола, навіть щодня.
- 2) у парафіяльних церквах, по змозі, молилися вечірню в навечір'я неділь і свят, а в саму неділю чи святковий день – утрєню.

Сан. 22

(ССЕО, сан. 199, §2)

The eparchial bishop is to see to it that:

- 1) In his own cathedral at least part of the divine praises are celebrated even daily, that are: vespers, matins and one of the hours of the daily cycle.
- 2) In any parish if possible, vespers is to be celebrated on the vigils of Sundays and feasts, and matins on Sundays and feasts.

Кан. 23

(кан. 204, §3 ККСЦ)

У дні важливих урочистостей, а саме: у день Святої і великої неділі Пасхи, Зіслання Святого Духа (П'ятдесятниця), Різдва Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, Святе Богоявлення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, храмовий празник катедрального собору – єпархіальний єпископ не повинен віддалятися від власної єпархії, хіба що з дуже поважної причини.

Can. 23*(CCEO, can. 204, §3)*

The eparchial bishop, except for some grave cause, must not be absent from his eparchy on days of special solemnity, i.e. on the day of the holy and great Pascha (Easter), the Descent of the Holy Spirit, the Nativity of Our Lord, God and Savior Jesus Christ, the Holy Theophany of Our Lord, God and Savior Jesus Christ, the patronal feast of the cathedral church.

ГЛАВА III

ВАКАНТНІСТЬ ЄПИСКОПСЬКОГО ПРЕСТОЛУ

CHAPTER III

THE VACANT EPARCHIAL SEE

Can. 24*(кан. 220 ККЦ)*

Під час вакантності єпархіального престолу на території верховноархієпископської Церкви до призначення адміністратора єпархії звичайна влада переходить до Митрополита.

Can. 24*(CCEO, can. 220)*

When the eparchial see becomes vacant inside the territory of a major archiepiscopal Church, until the appointment of an administrator of the eparchy, the ordinary power transfers to the metropolitan.

Can. 25*(кан. 224, §3 ККЦ)*

Єпископ-помічник під час вакантності єпархіального престолу зберігає повноваження, надані йому правом, і під владою адміністратора єпархії виконує ті повноваження, які він мав як протосинкел або синкел.

Can. 25*(CCEO, can. 224, §3)*

When the eparchial see is vacant, the auxiliary bishop retains the power which is conferred upon him by the law and which he enjoyed as protosyncellus or syncellus; this power is to be exercised under the authority of the administrator.

Can. 26*(кан. 230 ККЦ)*

§1. Верховний Архієпископ, за порадою єпархіального економа і колегії єпархіальних радників, з майна єпархії встановлює Адміністраторові єпархіального престолу відповідну винагороду.

§2. Витрати Адміністратора єпархії, пов'язані з виконанням цього уряду, повинна оплачувати єпархія.

§3. Доходи, які належать єпархіальному єпископові, поки єпископський престол вакантний, застережені відповідно до потреб єпархії для майбутнього єпархіального єпископа.

Can. 26*(CCEO, can. 230)*

§1. The major archbishop, after consulting with the eparchial finance officer and the college of eparchial consultants, establishes an appropriate remuneration for the administrator of an eparchial see which is to be taken from the goods of the eparchy.

§2. The expenses incurred by the eparchial administrator in the fulfilment of his office are to be paid by the eparchy.

§3. Income accruing to the eparchial bishop during the time when the eparchial see is vacant is reserved to the future eparchial bishop for the needs of the eparchy.

ГЛАВА IV

ЄПАРХІАЛЬНИЙ СОБОР

CHAPTER IV

THE EPARCHIAL ASSEMBLY

Кан. 27*(кан. 238, §1 ККСЦ)*

Дотримуючись приписів кан. 238, § 1 ККСЦ, на єпархіальний собор також повинні бути скликані і на нього з'явитися:

- 1) делегати пастирської ради, якщо вона існує, вибрані способом і в кількості, визначеними статутом цієї ради;
- 2) голови єпархіальних комісій;
- 3) диякони, обрані пресвітерською радою, кількість яких визначає єпархіальний єпископ;
- 4) настоятелі інших інститутів посвяченого життя, що мають в єпархії свій дім, вибрані способом і в кількості, які встановив єпархіальний єпископ.

Сан. 27*(СCEO, кан. 238, §1)*

In accordance with СCEO, can. 238, §1, the following are to be summoned to the eparchial assembly and must be present for it:

- 1) the delegates of the pastoral council, if it exists, elected in the manner and number established by the statutes of this council;
- 2) the heads of eparchial commissions;
- 3) the deacons elected by the presbyteral council, whose number is determined by the eparchial bishop;
- 4) superiors of other institutes of consecrated life which have houses in the eparchy, to be determined in the manner and number by the eparchial bishop.

Кан. 28*(кан. 242 ККСЦ)*

Єпархіальний єпископ повинен повідомити про зміст законів, декларацій і декретів, які були прийняті на єпархіальному соборі, своєму Митрополитові та Верховному Архієпископові.

Сан. 28*(СCEO, кан. 242)*

The eparchial bishop is to communicate the text of the laws, declaration and decrees which have been decided upon at the eparchial assembly to his metropolitan and the major archbishop.

ГЛАВА V

ПРОТОСИНКЕЛ І СИНКЕЛИ

CHAPTER V

THE PROTOSYNCELLUS AND THE SYNCELLI

Кан. 29

(кан. 247, §2 ККСЦ)

Протосинкел і синкел можуть бути неодруженими або одруженими священиками.

Сап. 29

(ССЕО, сап. 247, §2)

The protosyncellus or syncellus may be celibate or married priests.

ГЛАВА VI

ОБОВ'ЯЗКИ КАНЦЛЕРА

CHAPTER VI

THE OBLIGATIONS OF THE CHANCELLOR

Кан. 30

(кан. 252, §1 ККСЦ)

Головним обов'язком канцлера єпархіальної курії є дбати про складання і відправлення актів курії та зберігання їх в архіві єпархіальної курії, а також виконання інших обов'язків, які визначив єпархіальний єпископ у декреті призначення.

Can. 30

(CCEO, can. 252, §1)

The principal obligation of the chancellor of the eparchial curia is to see that the acts of the curia are drawn up, dispatched, and conserved in the archive of the eparchial curia, as well as other duties determined by the eparchial bishop in the decree of appointment.

ГЛАВА VII

ЄПАРХІАЛЬНИЙ ЕКОНОМ
І РАДА З ЕКОНОМІЧНИХ СПРАВ

CHAPTER VII

THE EPARCHIAL FINANCE OFFICER
AND FINANCE COUNCIL**Can. 31**

(кан. 262, §2 ККЦЦ)

Єпархіального економа іменує єпархіальний єпископ терміном на п'ять років.

Can. 31

(CCEO, can. 262, §2)

The eparchial finance officer is appointed by the eparchial bishop for a term of five years.

Can. 32

(кан. 263, §1 ККЦЦ)

Членів ради з економічних справ іменує єпархіальний єпископ, порадившись із колегією єпархіальних радників.

Can. 32*(CCEO, can. 263, §1)*

The members of the finance council are appointed by the eparchial bishop after consulting with the college of eparchial consultors.

ГЛАВА VIII

ПРЕСВІТЕРСЬКА РАДА

CHAPTER VIII

THE PRESBYTERAL COUNCIL

Can. 33*(кан. 265 ККСЦ)*

Пресвітерська рада повинна мати власні статuti, затвержені єпархіальним єпископом.

Can. 33*(CCCE, can. 265)*

The presbyteral council is to have its own statutes approved by the eparchial bishop.

Can. 34*(кан. 266 ККСЦ)*

Стосовно створення пресвітерської ради слід дотримуватися такого:

- 1) протосинкел, судовий вікарій, синкели, економ, канцлер та ректор єпархіальної семінарії належать до ради з огляду на уряд;
- 2) певну частину членів слід обирати з-посеред усіх приписаних до єпархії священників у відношенні 1:10, хіба що єпархіальний єпископ постановить інше щодо кількості пресвітерів;
- 3) відповідно до статутів пресвітерської ради кожної єпархії, священники інститутів богосвяченого життя можуть бути представлені в пресвітерській раді у відношенні 1:10 до загальної кількості священників інститутів богосвяченого життя, які

працюють у єпархії;

4) єпархіальний єпископ може вільно іменувати членів, кількість яких у кожній єпархії, відповідно до статутів ради, може бути різною залежно від загального числа обраних членів.

Сан. 34

(СCEO, кан. 266)

The following are to be observed in regard to the constitution of the presbyteral council:

- 1) the protosyncellus, judicial vicar, syncelli, finance officer, chancellor and rector of the eparchial seminary are *ex officio* members;
- 2) an appropriate portion of members are to be elected from all presbyters ascribed to the eparchy in a proportion of 1:10, unless the eparchial bishop determines otherwise, regarding numbers;
- 3) according to the statutes of the presbyteral council of every eparchy, clerics from institutes of consecrated life may be represented at the presbyteral council in a proportion of 1:10 from the collective number of clerics from the institutes of consecrated life who serve in the eparchy.
- 4) according to the statutes of the presbyteral council, the eparchial bishop is free to appoint members to the council, the number of which may vary in each eparchy depending on the overall number of elected members.

ГЛАВА IX

ПРОТОПРЕСВИТЕР

CHAPTER IX

THE PROTOPRESBYTER

Кан. 35

(кан. 277, §1 ККСЦ)

§1. Уряд протопресвітера не повинен стало поєднуватися з урядом пароха певної парафії.

§2. Протопресвітера єпархіальний єпископ іменує на три роки. Іменування можна повторювати, але не більше ніж один раз, хіба що єпархіальний єпископ постановить інакше.

Can. 35

(CCEO, can. 277, §1)

§1. The office of protopresbyter must not be joined in a stable manner to the office of the pastor of a certain parish.

§2. The eparchial bishop appoints a protopresbyter for a period of three years, which is renewable only once unless the eparchial bishop determines otherwise.

Can. 36

(кан. 278, §1 ККЦ)

Протопресвітер, крім влади і повноважень, наданих йому загальним правом, повинен:

- 1) скликати наради священнослужителів довіреного йому церковного округу щонайменше один раз на місяць, хіба що єпархіальний єпископ постановить щось інше щодо термінів скликання нарад;
- 2) головувати на нарадах у довіреному йому церковному окрузі;
- 3) подавати звіт єпархіальному єпископу про стан свого округу та рішення нарад священнослужителів;
- 4) вводити пресвітера, іменованого єпархіальним єпископом, в уряд пароха чи інший уряд від імені єпархіального єпископа, дотримуючись приписів літургійних книг;
- 5) координувати різні форми апостоляту в довіреному йому церковному окрузі;
- 6) дбати, щоб належним чином проводилися встановлені єпархіальним єпископом та вищою владою зібрання пожертв і кошти передавалися відповідним урядам.

Can. 36

(CCEO, can. 278, §1)

Besides the powers and faculties bestowed upon him by common law the protopresbyter should:

- 1) convoke meetings with clerics, in the district entrusted to him, at least once a month, unless the eparchial bishop determines otherwise;
- 2) preside over all conferences entrusted to him in his district;

- 3) submit a report to the eparchial bishop on the status of his district and all decisions taken at all meetings with the clergy;
- 4) install a presbyter appointed by the eparchial bishop as pastor or any other position, in the name of the eparchial bishop, keeping to the prescriptions of the liturgical books;
- 5) coordinate various forms of apostolic work in the ecclesiastical district that has been entrusted to him;
- 6) ensure that all collections authorized by the eparchial bishop or higher authorities, are collected in an appropriate manner and submitted to the proper administration.

ГЛАВА X

ПАРАФІЯ

АРТИКУЛ I ПАРОХ

CHAPTER X

THE PARISH

ARTICLE I

THE PASTOR

Кан. 37

(кан. 284 ККЦ)

§1. Право іменування парохів належить тільки єпархіальному єпископові, який може це робити вільно. Парох є сталий у своєму уряді, однак єпархіальний єпископ може його іменувати терміном на п'ять років.

§2. Для того щоб довірити парафію членові чернечого інституту або товариства спільного життя на подобу чернечих, вищий настоятель пропонує єпархіальному єпископові кандидатуру здатного пресвітера свого інституту або товариства з дотриманням угод, укладених з єпархіальним єпископом.

Сан. 37

(CCEO, can. 284)

§1. The right of naming pastors belongs solely to the eparchial bishop, who freely names them. A pastor is permanent in his office, nevertheless, the eparchial bishop may appoint him for a five-year term.

§2. To entrust a parish to a member of a religious institute or society of common life in the manner of religious, the major superior proposes to the eparchial bishop a suitable priest of his institute or society for appointment, with due regard for agreements entered into with the eparchial bishop.

Кан. 38

(кан. 287, §2 ККСЦ)

В одній парафії має бути тільки один парох, а тому не дозволяється доручати ту саму парафію кільком пресвітерам.

Сан. 38

(CCEO, can. 287, §2)

In a single parish there may only be one pastor. For this reason it is expressly forbidden to entrust this same parish to several presbyters.

Кан. 39

(кан. 288 ККСЦ)

Канонічне прийняття парафії відбувається з уведенням новоіменованого пароха в уряд, яке здійснює протопресвітер його округу, згідно з приписами літургійних книг, хіба що єпархіальний єпископ вирішить інакше.

Сан. 39

(CCEO, can. 288)

A newly appointed pastor takes canonical possession of the parish by installation, which is performed by the protopresbyter of the district, adhering to the prescriptions of the liturgical books, unless the eparchial bishop decides otherwise.

Кан. 40*(кан. 294 ККСЦ)*

§1. Парох зобов'язаний звершувати Божественну Літургію за народ довіреної йому парафії в день Святої і великої неділі Пасхи та всі рядові неділі церковного року, у храмове свято парафії, у свято Святих славних і всехвальних первоверховних апостолів Петра і Павла та у дванадесяті свята, якими є:

1. Різдво Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії;
2. Всемірне Воздвиження чесного й животворящого Хреста;
3. Вхід у храм Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії;
4. Різдво Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа;
5. Святе Богоявлення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа;
6. Стрітення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа;
7. Благовіщення Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії;
8. Вхід Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа в Єрусалим (Квітна неділя);
9. Вознесення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа;
10. Зіслання Святого Духа (П'ятдесятниця);
11. Святе Переображення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа;
12. Успення Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії.

Сан. 40*(CCEO, can. 294)*

§1. The pastor is obliged to celebrate the Divine Liturgy for the people of the parish entrusted to him on the holy and great Sunday of Pascha, on all Sundays of the church year, on the patronal feast of the parish, on the feast day of the holy glorious and all-praiseworthy apostles Peter and Paul, and on the twelve feast days, which are:

1. The Nativity of Our Most Holy Lady, the Mother of God and Ever-Virgin Mary;
2. The Universal Exaltation of the Precious and Life-Giving Cross;
3. The Entrance into the Temple of Our Most Holy, the Mother of God and Ever-Virgin Mary;
4. The Nativity of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
5. The Holy Theophany of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
6. The Encounter of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;

7. The Annunciation of Our Most Holy Lady, the Mother of God and Ever-Virgin Mary;
8. The Entrance of Our Lord, God and Savior Jesus Christ into Jerusalem (Flowery Sunday);
9. The Ascension of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
10. The Descent of the Holy Spirit (Pentecost);
11. The Holy Transfiguration of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
12. The Dormition of Our Most Holy Lady, the Mother of God and Ever-Virgin Mary.

§2. Якщо парохів доручено опіку над вірними в більше ніж одній парафії, то він може відслужити лише одну Божественну Літургію за людей усіх доручених йому парафій.

§3. Якщо парох з виправданої причини не може виконати цього обов'язку, то повинен його надолужити найближчим часом або просити свого сотрудника чи іншого священика замінити його.

§2. If the pastor is entrusted with the care of faithful in more than one parish, he can celebrate only one Divine Liturgy for all the people of the parishes entrusted to his care.

§3. If the pastor, for legitimate reasons, cannot fulfill this obligation, then he must make other arrangements as soon as possible or ask his parochial vicar or another priest to substitute for him.

АРТИКУЛ II

ПАРАФІЯЛЬНІ РАДИ

ARTICLE II

PARISH COUNCILS

Кан. 41

(кан. 295 ККЦ)

§1. У парафії повинні бути пастирська та економічна ради, які повинні допомагати парохів у виконанні його обов'язків.

§2. Порядок формування та обсяг діяльності рад визначається їх статутами, затвердженими єпархіальним єпископом.

Can. 41

(CCEO, can. 295)

§1. In the parish there are to be a pastoral council and a financial council, which are to assist the pastor in the fulfilment of his duties.

§2. The goals, objectives and the scope of activity of the councils are determined by their statutes approved by the eparchial bishop.

АРТИКУЛ III

АРХІВ ПАРАФІЇ

ARTICLE III

THE PARISH ARCHIVE

Can. 42

(кан. 296, §1 ККСЦ)

§1. У кожній парафії повинні бути такі книги:

- 1) книга хрещень і миропомазань;
- 2) книга реєстрації вінчань;
- 3) книга реєстрації похоронів;
- 4) книга прибутків і витрат парафії;
- 5) книга пожертв і фундацій;
- 6) книга церковного майна;
- 7) книга реєстрації парафіян;
- 8) книга візитації парафії;
- 9) книга хроніки парафії;
- 10) книга прийняття намірень на Божественну Літургію;
- 11) книга відвідування хворих.

§2. Старі парафіяльні книги хрещень і миропомазань, реєстрації вінчань, пожертв і фундацій, церковного майна, слід зберігати в архіві парафії довічно. Щороку належить передавати до єпархіальній курії річні копії цих книг, хіба що єпархіальний єпископ вирішить інакше. Стосовно інших книг та документації слід діяти згідно з розпорядженням єпархіального єпископа.

Can. 42

(CCEO, can. 296, §1)

In each parish there are to be the following parish books (registers):

1. Register of Baptism and Chrismation/Baptism and Chrismation Register;
2. Register of Marriage/Marriage Register;
3. Register of Deaths/Death Register;
4. Book of Parish Income and Expenditures;
5. Register of Donations and Foundations;
6. Register of Parish Assets/Parish Asset Register;
7. Register of Parishioners;
8. Register of Parish Visitations/Parish Visitations Register;
9. Book of the Chronicle of the Parish;
10. Register of Divine Liturgy Intentions Received;
11. Sick Call Register.

§2. Old parish books (registers) of baptisms and chrismations, marriages, donations and foundations, church assets, are to be preserved in the parish archive. A copy of these books should be sent annually to the eparchial curia, unless the eparchial bishop determines otherwise. With regard to other books and documentation one must act according to the directives of the eparchial bishop.

АРТИКУЛ ІV

ВТРАТА УРЯДУ ПАРОХА

ARTICLE IV

THE CESSATION OF THE OFFICE OF PASTOR

Кан. 43*(кан. 297, §2 ККСЦ)*

Єпархіальний єпископ, що прийняв зречення пароха, якому виповнилося 75 років, повинен подбати про забезпечення його проживання та утримання, беручи до уваги чинне державне законодавство країни проживання.

Сан. 43*(СCEO, кан. 297, §2)*

The eparchial bishop, having accepted the resignation of a pastor who has completed his seventy-fifth year of age, is to provide for suitable support and housing of the resigned pastor, taking into into account existing national legislation of the country of residence.

АРТИКУЛ V

ПРАВА Й ОBOB'ЯЗКИ
ПАРАФІЯЛЬНОГО СОТРУДНИКА

ARTICLE V

THE RIGHTS AND OBLIGATIONS
OF THE PAROCHIAL VICAR**Кан. 44***(кан. 302, §1 ККСЦ)*

§1. Якщо парафіяльний сотрудник призначений, щоб допомагати пароху, котрий опікується більше ніж однією парафією, то парох може доручити йому пастирську опіку однієї з цих парафій під своїм керівництвом.

§2. Парафіяльний сотрудник повинен мати осідок у парафії або іншому місці за дозволом єпархіального єпископа.

§3. Парафіяльний сотрудник може бути відсутнім у парафії лише з поважної причини. У разі передбачуваної відсутності в парафії протягом одного або декількох днів він повинен повідомити про це свого пароха. У разі передбачуваної відсутності в парафії більше ніж упродовж тижня він повинен повідомити про це власного місцевого ієрарха.

§4. Настійливо рекомендується, щоб парох делегував сотруднику звершувати частину треб, хіба що єпархіальний єпископ постановляє щось інше.

Can. 44

(CCEO, c. 302, §1)

§1. If a parochial vicar is appointed to assist a pastor who cares for more than one parish, the pastor may entrust to him the pastoral care one of these parishes under his direction.

§2. The parochial vicar should reside in the parish or another place with the permission of the eparchial bishop.

§3. The parochial vicar may be absent from the parish only for an important reason. He must inform his pastor if he is to be absent for one or more days. If the absence from the parish lasting more than one week is foreseen, the parochial vicar is to inform the local hierarch.

§4. It is strongly recommended that the pastor delegate a portion of the special occasional needs/services (*treby*) to the parochial vicar, unless the eparchial bishop determines otherwise.

ТИТУЛ ІІІ

ЕКЗАРХАТИ ТА ЕКЗАРХИ

TITLE III

EXARCHIES AND EXARCHS

Кан. 45*(кан. 321, §1 ККСЦ)*

Екзарх, який не є висвяченим єпископом, має під час тривання уряду привілеї і відзнаки першого після єпископського сану, що залишаються за ним також і після виконання ним уряду екзарха.

Сан. 45*(СCEO, с. 321, §1)*

During the time he is in office, an exarch who is not an ordained bishop has the privileges and insignia of the first dignity after the episcopal dignity which are retained by him after he has carried out the function of exarch.

ТИТУЛ ІV**ДУХОВЕНСТВО****ГЛАВА І****НИЖЧЕ ДУХОВЕНСТВО
І ФОРМУВАННЯ СВЯЩЕНОСЛУЖИТЕЛІВ****TITLE IV****CLERICS****CHAPTER I****MINOR CLERICS AND THE FORMATION OF CLERGY****Кан. 46***(кан. 327 ККСЦ)*

§1. Окрім єпископів, пресвітерів або дияконів, до служіння Божому народові та звершення літургійних обрядів настановляються, згідно з приписами літургійних книг, також інші служителі, а саме: свічконосці, читці, співці та піддиякони, які отримали нижчі свячення.

Поставленими на свічконосця, читця та співця можуть бути вірні віком від 18 до 65 років, котрі відзначаються особливою побожністю, мають музичні здібності та необхідні для провадження церковного богослужіння знання. Піддияконами можуть бути охрещені чоловіки віком від 20 до 60 років, котрі відзначаються побожністю та особливою дбайливістю у справі храмового служіння. Нижчі свячення можуть уділятися на постійній основі, вони не дають підстави вимагати вищих свячень.

§2. Поставленими на свічконосця, читця, співця та піддиякона дозволяється виконувати служіння, які вимагають вищих свячень у випадках необхідності та справжньої користі:

- 1) проповідування за виняткових обставин та на основі повноваження, отриманого від єпархіального єпископа із збереженням канону 614, § 4, згідно з яким гомілію може виголошувати тільки священник;
- 2) провадити паралітургійні богослужіння та молитися богослужіння добового кола згідно з приписами літургійних книг;
- 3) у разі явної необхідності та за відсутності або перешкоди священника, диякона і члена інституту посвяченого життя бути надзвичайним служителем святого таїнства Хрещення.

Can. 46

(CCEO, can. 327)

§1. Besides bishops, presbyters or deacons, other ministers are admitted, in keeping with the prescriptions of the liturgical books, for the service of the people of God and to exercise the functions of the liturgical rites, i.e.: candle-bearers, readers, cantors and subdeacons that have received minor orders.

Candidates for candle-bearer, reader, cantor can be the faithful from 18 to 65 years of age, who excel in a singular piety, have musical talent and the necessary knowledge to lead the church services. Subdeacons must be baptized men from 20 to 60 years of age who are recognized for their piety and who take special care in the matter of church services. Minor orders can be administered on a permanent basis, as they do not give a basis to demand higher orders.

§2. Candidates for candle-bearer, reader, cantor and subdeacon are permitted to exercise services requiring a major order in situations of necessity or true benefit:

- 1) preaching in exceptional circumstances and based on the authority received from the eparchial bishop with due regard to CCEO, can. 614 §4 by which the homily may be preached only by a priest;
- 2) to lead the paraliturgical services and to pray the services of the daily cycle according to the prescriptions of the liturgical books;
- 3) In case of obvious urgency, where a priest is absent or otherwise impeded, for a deacon or a member of an institute of consecrated life to be an extraordinary minister of the holy mystery of baptism.

Кан. 47*(кан. 329, §2 ККЦ)*

У кожній єпархії повинен бути іменований референт у справах покликань, завданням якого є турбота про зростання покликань. Ці старання повинні зважати на потреби власної Церкви свого права, особливо місійні.

Сан. 47*(CCEO, can. 329, §2)*

A referent for vocations is to be appointed in each eparchy whose task is the increase of vocations. This effort is to be open to the needs of our whole Church *sui iuris*, especially missionary needs.

Кан. 48*(кан. 331, §1 ККЦ)*

§1. Нижча семінарія повинна діяти на основі власних статутів, затверджених єпархіальним єпископом.

§2. У статутах нижчої семінарії повинні бути встановлені також можливість і спосіб навчання тих осіб, які, хоч і не виявляють ознак покликання до духовного стану, однак мають бажання виконувати певні служіння або діла апостоляту.

Сан. 48*(CCEO, can. 331, §1)*

§1. The minor seminary is to function according to its own statutes approved by the eparchial bishop.

§2. Provisions should be made in the statutes of the minor seminary for the education of those who, although not showing the signs of a vocation to the clerical state, nevertheless have the desire to fulfill certain ministries or apostolic works.

Кан. 49

(кан. 335, §2 ККСЦ)

У всіх правових справах ректор семінарії виступає від її імені, хіба що її статuti, затверджені владою, яка її заснувала, постановляють інакше.

Сан. 49

(СCEO, сан. 335, §2)

The rector of the seminary represents it in the handling of all juridical matters, unless the statutes approved by the authority that founded it determine otherwise.

Кан. 50

(кан. 353 ККСЦ)

§1. Протягом навчання і формації в семінарії її вихованці повинні пройти практику та випробування в пастирському служінні. З цією метою ректор семінарії впродовж навчального року та канікул повинен скерувати семінаристів, які закінчили третій курс, для проходження практики в християнські дитячо-молодіжні табори, недільні чи катехитичні школи; доручити їм організовувати, проводити або брати участь у релігійних заходах, постійних або принагідних харитативних акціях, відвідувати військові частини, лікарні, в'язниці, навчально-виховні заклади різних рівнів, наскільки це дозволяють їх органи управління та державне законодавство. Цьому завданню слід приділити особливу увагу під час двох останніх років навчання і формації.

§2. Під час канікул семінаристи повинні допомагати священнослужителям своїх парафій, якщо вони їх просять, у вищеперелічених та подібних заходах, про що повинні принести ректорові семінарії відповідне письмове посвідчення.

§3. Для вироблення навичок, здобування знань і практичного досвіду в душпастирському служінні вихованців семінарії слід посилати на відповідні вишколи, конференції або зустрічі.

§4. Під час дияконської практики, перед пресвітерськими свяченнями, кандидат повинен принаймні протягом одного місяця служити при катедральному соборі чи, за розпорядженням єпархіального єпископа, під керівництвом досвідченого священника в іншій парафії.

§5. Єпархіальний єпископ може встановити стосовно цього додаткові норми.

Can. 50*(CCEO, can. 353)*

§1. During their seminary studies, candidates for the priesthood should undergo an internship and tests in pastoral ministry. With this goal in mind, during the academic year and vacation periods the rector should direct those students who have completed their third year to have hands-on experience in Christian camps for kids and youth and to teach in Sunday or catechetical schools. He is to direct them to organize, to lead or to participate in religious events, in ongoing or short-term charitable activities, to visit military bases, hospitals, prisons and education facilities of many levels to the extent this is permitted by the institutions and national legislation. Particular attention to this type of preparation must be given during their last two years of study and formation.

§2. If they are asked to do so, during vacations seminarians should assist the parish priests of their parishes with the abovementioned activities and similar efforts. They are to submit a written report about their activities to the seminary rector.

§3. Seminarians are to be sent to appropriate workshops, conferences and meetings for ongoing formation, to gain knowledge and practical experience in pastoral ministry.

§4. During the diaconal internship before ordination to the presbyterate, the candidate is to serve at least one month in the cathedral or, if so directed by eparchial bishop, he should serve under the supervision of an experienced priest in another parish.

§5. The eparchial bishop can establish additional norms.

ГЛАВА II

ПРИПИСАННЯ СВЯЩЕНОСЛУЖИТЕЛІВ ДО ЄПАРХІЇ

CHAPTER II

THE ENROLLMENT OF CLERICS IN AN EPARCHY

Can. 51*(кан. 357, §2 ККЦ)*

Священнослужитель приписується лише до тієї єпархії, або того екзархату, або чернечого інституту, або товариства спільного життя на подобу чернечих, які одержали таке право від Апостольського Престолу чи від Верховного Архієпископа в межах території очолюваної ним Церкви за згодою Постійного Синоду.

Can. 51*(CCEO, can. 357, §2)*

A cleric is enrolled only in an eparchy or exarchy or a religious institute or society of common life in the manner of religious which have received this right from the Apostolic See or from the major archbishop within the territorial boundaries of the Church over which he presides with the consent of the permanent synod.

Кан. 52*(кан. 358 ККЦ)*

Через дияконські свячення кожен священнослужитель приписується до тієї єпархії, для служіння якій посвячується.

Can. 52*(CCEO, can. 358)*

Through diaconal ordination every cleric is enrolled in the eparchy for whose service he is ordained.

Кан. 53*(кан. 365, §2 ККЦ)*

Для дозволеного переходу священнослужителя до єпархії іншої Церкви свого права необхідно, щоб єпархіальний єпископ, який відпускає, отримав згоду Верховного Архiepіскопа.

Can. 53*(CCEO, can. 365, §2)*

It is required for the licit transfer of a cleric to an eparchy of another Church *sui iuris* that the eparchial bishop releasing the cleric obtain the consent of the major archbishop.

ГЛАВА III

ПРАВА І ОBOB'ЯЗКИ СВЯЩЕНОСЛУЖИТЕЛІВ

CHAPTER III

THE RIGHTS AND OBLIGATIONS OF CLERICS

Кан. 54

(кан. 369, §2 ККЦ)

Священнослужителі зобов'язані щорічно брати участь у духовних вправах, згідно з нормами, встановленими єпархіальним єпископом.

Сан. 54

(CCEO, can. 369, §2)

Clerics are obliged to take part in annual spiritual retreats, in accord with norms established by the eparchial bishop.

Кан. 55

(кан. 374 ККЦ)

Священнослужителі, неодружені й одружені, повинні сяяти красою чистоти, відповідно до свого стану. У духовному і моральному житті вони повинні керуватися повчаннями святих отців та вдаватися до порад своїх духовних провідників, брати участь у вишколах, зустрічах, конференціях, реколекціях, спеціалізованих курсах для здобуття необхідних для цього знань та чеснот. Єпархіальний єпископ також повинен дбати про проведення певних навчань, відповідно до пристосованих для священнослужителів різних станів, а також і для дружин та дітей одружених священнослужителів.

Сан. 55

(CCEO, can. 374)

Clerics, both celibate and married, are to shine forth with the splendor of chastity. In their spiritual and moral lives they are to follow the teachings of the holy fathers, to apply the advice of their spiritual directors, to take part in education programs, meetings, conferences, spiritual retreats and specialized courses to gain the necessary knowledge and virtues. The eparchial bishop is to also take care and arrange for specific learning environments adapted to the various clerical states as well as learning environments for the wives and children of married clergy.

Кан. 56*(кан. 377 ККСЦ)*

Усі священнослужителі зобов'язані щодня публічно чи приватно молитися принаймні якусь цілісну частину богослужіння добового кола: або утренью, або всі часи, або вечірню, або повечір'я, або північну, – відповідно до можливостей та часу доби, хіба що поважна причина звільняла б їх від цього обов'язку.

Сан. 56*(CCEO, can. 377)*

All clerics must celebrate at least some integral part of the divine services of the daily cycle every day, publically or privately: or matins, or all the hours, or vespers, or compline, or midnight prayer, considering all possibilities and the time of day, unless a grave reason would release them from this obligation.

Кан. 57*(кан. 378 ККСЦ)*

§1. Усі священнослужителі зобов'язані звершувати Божественну Літургію у день Святої і великої неділі Пасхи та всі рядові неділі церковного року, у свято Святих славних і всехвальних первоверховних апостолів Петра і Павла та у дванадцять свята, якими є:

1. Різдво Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії;
2. Всемірне Воздвиження чесного й животворящего Хреста;
3. Вхід у храм Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії;
4. Різдво Господа Бога і Спаси нашого Ісуса Христа;
5. Святе Богоявлення Господа Бога і Спаси нашого Ісуса Христа;
6. Стрітення Господа Бога і Спаси нашого Ісуса Христа;
7. Благовіщення Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії;
8. Вхід Господа Бога і Спаси нашого Ісуса Христа в Єрусалим (Квітна неділя);
9. Вознесення Господа Бога і Спаси нашого Ісуса Христа;
10. Зіслання Святого Духа (П'ятдесятниця);
11. Святе Переображення Господа Бога і Спаси нашого Ісуса Христа;
12. Успення Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії.

Can. 57*(CCEO, can. 378)*

§1. All clerics must celebrate the Divine Liturgy on the holy and great Sunday of Pascha, on all Sundays of the church year, on the Patronal feast of the parish, on the feast day of the holy glorious and all-praiseworthy apostles Peter and Paul, and on the twelve feast days, which are:

1. The Nativity of Our Most Holy Lady, the Mother of God and Ever-Virgin Mary;
2. The Universal Exaltation of the Precious and Life-Giving Cross;
3. The Entrance into the Temple of Our Most Holy, the Mother of God and Ever-Virgin Mary;
4. The Nativity of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
5. The Holy Theophany of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
6. The Encounter of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
7. The Annunciation of Our Most Holy Lady, the Mother of God and Ever-Virgin Mary;
8. The Entrance of Our Lord, God and Savior Jesus Christ into Jerusalem (Flowery Sunday);
9. The Ascension of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
10. The Descent of the Holy Spirit (Pentecost);
11. The Holy Transfiguration of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
12. The Dormition of Our Most Holy Lady, the Mother of God and Ever-Virgin Mary.

[OMITTED IN 2018 VERSION] §2. Священнослужителям наполегливо рекомендується щоденно звершувати Божественну Літургію, окрім алітургійних днів.

[OMITTED IN 2018 VERSION] §2. It is strongly recommended that all clerics celebrate the Divine Liturgy daily, with the exception of aliturgical days.

Can. 58*(кан. 382 ККЦ)*

§1. Священнослужителі повинні цілком утримуватися від усього, що не личить їхньому станові та християнському свідченню, а зокрема:

- 1) висловлювати незгоду із вченням Церкви;
- 2) підтримувати забобонні, магічні, окультні тощо практики;

- 3) відвідувати заходи та видовища непристойного характеру;
- 4) зловживати спиртними напоями;
- 5) прихильно ставитися до різномірних груп, рухів та організацій, котрі виразно протиставляються Церкві та християнським цінностям.

§2. Єпархіальний єпископ може встановити стосовно цього додаткові норми.

Сан. 58

(CCEO, can. 382)

§1. Clerics are to abstain completely from all those things unbecoming to their state and Christian witness, especially:

- 1) sowing discord against the Magisterium of the Church;
- 2) supporting superstitions, magic, occult and similar practices;
- 3) frequenting events and places of indecent character;
- 4) abusing alcoholic beverages;
- 5) supporting various groups, movements and organizations that clearly oppose the Church and Christian values.

§2. With regard to this matter, the eparchial bishop can establish additional norms.

Кан. 59

(кан. 384, §2 ККЦ)

§1. Священнослужителі не можуть брати активної участі ні в політичних партіях, ні в керуванні професійними спілками, хіба що єпархіальний єпископ вирішить інакше, якщо цього вимагає добро Церкви або розвиток суспільного добра.

§2. Священнослужителям забороняється вести політичну агітацію та брати участь у передвиборчих кампаніях політиків і політичних партій.

Сан. 59

(CCEO, can. 384, §2)

§1. Clerics are not to have an active part in political parties nor in the supervision of labour unions unless, the eparchial bishop determining otherwise, the need to protect the good of the Church or to promote the development of the common good requires it.

§2. Clerics are forbidden to have an active role in political propaganda or to take an active part in the pre-election campaigns of politicians and political parties.

Кан. 60

(кан. 385, §2 ККСЦ)

Священнослужителям забороняється займатися фінансовими операціями, підприємницькою діяльністю і торгівлею особисто або через посередників для власної користі чи користі інших, хіба що за дозволом власного єпархіального єпископа. Єпархіальний єпископ не повинен надавати такого дозволу, не порадившись із власним Митрополитом.

Сап. 60

(ССЕО, кан. 385, §2)

Clerics are forbidden to exercise by themselves or through another any commerce or business affairs or trade – whether personally or through another, be it for their own benefit or for that of others, except with permission of their eparchial bishop. The eparchial bishop is not to give permission without first consulting with his metropolitan.

Кан. 61

(кан. 386, §1 ККСЦ)

Священнослужитель не може відлучатися від своєї єпархії більше як на сім днів без дозволу, принаймні припустимого, власного місцевого ієрарха.

Сап. 61

(ССЕО, кан. 386, §1)

A cleric is not to leave his eparchy for more than seven days without the permission, at least presumed, of his local hierarch.

Кан. 62

(кан. 387 ККСЦ)

На офіційних зустрічах у церковних чи державних установах звичайним одягом священнослужителя є підрясник, хіба що єпархіальний єпископ вирішить інакше.

Сан. 62

(CCEO, can. 387)

The customary clerical attire at official ecclesiastical or state functions is the cassock unless the eparchial bishop determines otherwise.

Кан. 63

(кан. 390, §2 ККСЦ)

§1. Священнослужителі мають право на справедливу винагороду, розмір якої щорічно встановлює єпархіальний єпископ, порадившись із колегією єпархіальних радників і радою з економічних справ, беручи до уваги обставини місця і часу.

§2. Священнослужителі зобов'язані сплачувати внески до установи, про які мова в кан. 127 партикулярного права, у розмірі, визначеному єпархіальним єпископом.

Сан. 63

(CCEO, can. 390, §2)

§1. Clerics have a right to a just remuneration, the amount to be determined yearly by the eparchial bishop after consulting with the college of eparchial consultors and financial council, taking into account the circumstances of place and time.

§2. Clerics are obliged to contribute to the fund mentioned in can. 127 of the particular law in the amount established by the eparchial bishop.

Кан. 64

(кан. 392 ККСЦ)

Священнослужителі мають право на щорічну відпустку, тривалість якої становить 30 календарних днів.

Сан. 64

(CCEO, can. 292)

Clerics have a right to an annual vacation lasting thirty calendar days.

ТИТУЛ V**МИРЯНИ****TITLE V****LAY PERSONS****Кан. 65**

(кан. 408, §2 ККСЦ)

§1. У певних обставинах життя Церкви або з міркувань справжньої духовної користі, за відсутності священнослужителів миряни можуть, окрім церковних завдань, до яких вони допускаються на підставі загального права, провадити паралітургійні богослужіння та молитися богослужіння добового кола згідно з приписами літургійних книг, а також проповідувати Євангеліє, відповідно до приписів загального права і за винятком тих функцій, котрі вимагають свячень.

§2. Мирян, які бажають брати активнішу участь у житті парафії, слід заохочувати до поставлення в чин свічконосця, читця, співця та піддиякона. У разі відсутності священнослужителя їм належить виконувати служіння, про які мова в § 1.

Сан. 65

(CCEO, can. 408, §2)

§1. Under certain circumstances within Church life or for reasons of true spiritual benefit, when clerics are absent, besides those ecclesiastical functions to which lay persons are by common law admitted, they can lead paraliturgical services and pray the divine services of the daily cycle in keeping with the prescriptions of the liturgical books, and they can preach the Gospel, according to the provisions of common law, with the exception of those functions which require holy orders.

§2. Lay persons who wish to take a more active role in the life of the parish should be encouraged to receive the order of candle-bearer, reader, cantor, and subdeacon. Due to a cleric's absence, they are to fulfill the ministry mentioned in §1.

**ТИТУЛ VI
ІНСТИТУТИ БОГОПОСВЯЧЕНОГО ЖИТТЯ**

**ГЛАВА I
ПОСТІЙНА РАДА В ЧЕРНЕЧИХ ІНСТИТУТАХ**

**TITLE VI
INSTITUTES OF CONSECRATED LIFE**

**CHAPTER I
THE PERMANENT COUNCIL IN RELIGIOUS INSTITUTES**

Кан. 66

(кан. 422, §2 ККСЦ)

У домах інститутів богопосвяченого життя, в яких проживає менше як шість членів, не повинна бути встановлена постійна рада, хіба що цього вимагає типікон, конституції або власний статут.

Can. 66

(CCEO, can. 422, §2)

In the houses of institutes of consecrated life, where less than six members reside, a permanent council should not be established unless it is required by the typicon, constitutions or their own statutes.

**ГЛАВА II
ПОВЕРНЕННЯ ДО СВІТСЬКОГО ЖИТТЯ**

CHAPTER II

RETURN TO SECULAR LIFE

Кан. 67

(кан. 496, §1 ККЦ)

Прохання про повернення до світського життя члена монастиря під час тривання його тимчасових обітів настоятель монастиря повинен надіслати, повідомляючи власну думку і думку своєї ради, єпархіальному єпископові, у компетенції якого є надати індульгт виходу з монастиря і повернення до світського життя, навіть якщо йдеться про монастирі папського права, за винятком ставропігійних монастирів.

Can. 67

(CCEO, can. 496, §1)

The superior of the monastery is to send the petition of a member of a monastery who during temporary profession wishes to return to secular life, along with his personal opinion as well as the opinion of his council, to the eparchial bishop, whose competence it is, even for a monastery of pontifical right, to grant an indult of departure from the monastery and return to secular life, except for stauropegial monasteries.

ГЛАВА III

ВИДАЛЕННЯ З МОНАСТИРЯ

CHAPTER III

DISMISSAL FROM THE MONASTERY

Кан. 68

(кан. 499 ККЦ)

Під час тривання тимчасових обітів член монастиря свого права може бути видалений настоятелем монастиря свого права за згодою його ради, згідно з кан. 552, § 2 і 3 ККЦ, однак для правосильності це рішення повинен затвердити єпархіальний єпископ, а в разі ставропігійного монастиря – Верховний Архієпископ.

Can. 68*(CCEO, can. 499)*

A member of a monastery *sui iuris* can be dismissed during temporary profession by the superior of the monastery *sui iuris* with the consent of the council according to CCEO, can. 522 §§2 and 3), but, for validity, the decision must be confirmed by the eparchial bishop, but in the case of a stauropegial monastery – by the major archbishop.

ГЛАВА IV

ЗАСНУВАННЯ СВІТСЬКИХ ІНСТИТУТІВ

CHAPTER IV

THE ERECTION OF SECULAR INSTITUTES

Can. 69*(кан. 569 ККЦ)*

§1. Стосовно світських інститутів слід у всьому дотримуватися приписів загального права.

§2. Статут світського інституту повинен чітко визначити харизму цього інституту та способи її практичного впровадження в життя Церкви через служіння членів світського інституту.

§3. Статут світського інституту повинен точно окреслювати священний вузол, через прийняття якого особа стає членом світського інституту.

§4. Статут світського інституту повинен чітко визначити власний спосіб управління інститутом, вказати термін урядування настоятелів, а також спосіб набуття цього уряду.

§5. На уряд вищого настоятеля може бути обраний тільки довічно кооптований член світського інституту, після того як йому виповниться 35 років та принаймні 10 років професії.

Can. 69*(CCEO, can. 569)*

§1. Regarding secular institutes, the provisions of common law are to be observed.

§2. The statutes of a secular institute are to clearly state the charisms associated with this institute and the methods for their practical introduction into the life of the Church through the ministry of members of the secular institute.

§3. The statutes of a secular institute are to clearly specify the sacred bond by which acceptance someone becomes a member of a secular institute.

§4. The statutes of a secular institute are to clearly state the manner in which the institute will be governed, indicate the term of office for the superior and the manner in which this office is obtained.

§5. One can be elected for the office of major superior who is an existing member of the secular institute, one who has completed thirty-five years of age and has been professed for at least ten years.

Кан. 70*(кан. 570 ККЦ)*

Посвячене життя може виражатися також у формі різних видів аскетів та посвячених дів чи вдів:

- 1) інститути богопосвяченого життя можуть мати різні види аскетів, які наслідують пустельницьке життя і належать до цих інститутів;
- 2) єпархіальний єпископ може дозволити існування різних видів аскетів, які безпосередньо йому підлягають і для яких він затверджує норми їхнього життя;
- 3) єпархіальний єпископ може благословити посвячене життя дів чи вдів, які прилюдно сповідують у світі обіт чистоти.

Can. 70*(CCEO, can. 570)*

Consecrated life can also be expressed in various forms of ascetics and consecrated virgins or widows:

- 1) institutes of consecrated life can also include various kinds of ascetics who follow anchoritic life and belong to those institutes;
- 2) the eparchial bishop can approve the existence of various kinds of ascetics, who are subject to him directly, and he can approve the

norms for their activities.

3) the eparchial bishop can bless the consecrated life of virgins or widows who publicly profess chastity.

ГЛАВА V

ТОВАРИСТВА АПОСТОЛЬСЬКОГО ЖИТТЯ

CHAPTER V

SOCIETIES OF APOSTOLIC LIFE

Кан. 71

(кан. 572 ККЦ)

Товариства апостольського життя, члени яких без чернечих обітів здійснюють власну апостольську мету товариства і, ведучи братське життя в спільноті, згідно з власним способом життя, прагнуть до досконалої любові через дотримання конституцій, та товариства, що наближаються до інститутів посвяченого життя, керуються лише законами, прийнятими Синодом Єпископів або правом, установленим Римським Апостольським Престолом.

Сан. 71

(СCEO, сан. 572)

Societies of apostolic life, whose members without religious vows pursue the particular apostolic purpose of the society, and leading a life as brothers in common according to their rule of life, striving for the perfection of charity through the observance of their constitutions, and which are comparable to institutes of the consecrated life are governed only by the laws approved by the synod of bishops or by the law established by the Apostolic See of Rome.

ТИТУЛ VII

ОБ'ЄДНАННЯ ВІРНИХ

TITLE VII

ASSOCIATIONS OF THE CHRISTIAN FAITHFUL

Кан. 72

(кан. 573, §2 ККЦ)

§1. Об'єднання вірних, які створюються з власної ініціативи їх членів, мають приватний статус у Церкві і діють відповідно до своїх статутів під наглядом єпархіального єпископа місця їх діяльності.

§2. Якщо таке об'єднання вірних отримало затвердження свого статуту єпархіальним єпископом, то підлягає наглядові єпархіального єпископа, відповідно до постанов загального права і партикулярного права, постанов єпархіального єпископа та статуту об'єднання.

§3. Влада, яка схвалила заснування приватних об'єднань вірних чи затвердила їхні статuti, має подбати про видання відповідних адміністративних актів, якими врегульовується їхня діяльність на місцевому рівні.

§4. Ці об'єднання повинні мати духівника, призначеного єпархіальним єпископом.

Сан. 72

(CCEO, can. 573, §2)

§1. Associations of the faithful that are erected by initiative of their own members have a private status in the Church and act according to their statutes under the vigilance of the eparchial bishop in the place of their activities.

§2. If the association of the faithful received approval of their statutes from the eparchial bishop, then they are subject to the vigilance of the eparchial bishop in accordance with the resolutions of common law and of particular law, ordinances of the eparchial bishop and the statutes of the association.

§3. The authority which approved the erection of the private association of the faithful or approved their statutes must see to the publication of the relevant administrative acts which regulate their life on the local level.

§4. These associations are to have a spiritual director appointed by the eparchial bishop.

**ТИТУЛ VIII
ЄВАНГЕЛІЗАЦІЯ**

КАТЕХУМЕНАТ

**TITLE VIII
EVANGELIZATION**

THE CATECHUMENATE

Кан. 73

(кан. 587, §3 ККСЦ)

§1. Нехрещена особа, яка вийшла з дитячого віку і яка має бажання охреститися, повинна звернутися до парафії, на території котрої проживає, і пройти програму катехуменату, прийняту Синодом Єпископів.

§2. Програму катехуменату проводить парох особисто чи доручає це сотрудникові або катехитові.

§3. Програма катехуменату розрахована на два роки. Тривалість може змінюватися залежно від рівня знань і християнської зрілості особи, яка бажає охреститися. У разі потреби програму можна скоротити, але вона повинна тривати не менше ніж шість місяців.

§4. Програма катехуменату здійснюється в кілька етапів:

- 1) передкатехуменат (євангелізація);
- 2) катехуменат (катехизація: Історія спасіння і Символ віри, Заповіді Божі і Блаженства, Господня молитва «Отче наш»);
- 3) звершення святих таїнств християнського втаємничення;
- 4) містагогія (християнське втаємничення).

§5. Окрім встановлених загальним правом, катехумени мають ще такі права та обов'язки:

- 1) брати участь у всіх науках катехуменату й особисто поглиблювати свої знання щодо правд Христової віри;
- 2) виконувати всі настанови єпископа, пароха та катехита;
- 3) брати участь у літургійних чинах катехуменату;
- 4) брати участь у всіх літургійних богослужіннях Страсного тижня, зберігати піст;
- 5) отримати належну підготовку до святих таїнств християнського втаємничення;
- 6) отримати духовний супровід пароха, катехита і спільноти вірних;
- 7) запропонувати хресних батьків;
- 8) брати участь у Божественній Літургії та інших церковних богослужіннях згідно з літургійними приписами;
- 9) брати участь у літургійному і суспільному житті парафії;
- 10) катехумени не можуть належати до церковних об'єднань вірних.

§6. Перш ніж допустити кандидата до прийняття таїнства Хрещення, парох повинен впевнитися в обізнаності кандидата, усвідомленні ним свого вибору, добровільності та повній згоді бути охрещеним і засвідчити це в письмовій формі.

§7. Настійливо рекомендується, щоб саме єпархіальний єпископ звершував таїнства християнського втаємничення, а зокрема в дні святкування Богоявлення, суботи Воскресіння Лазаря, Страсної суботи та впродовж Світлого тижня.

Can. 73

(CCEO, can. 587, §3)

§1. A non-baptized person, who has attained maturity and has the desire to be baptized, should approach the parish in his or her place of residence and complete the catechumenate program approved by the synod of bishops.

§2. The pastor conducts the catechumenate program personally or delegates this to the parochial vicar or catechist.

§3. The catechumenate program is designed for two years. This may change, depending on the level of knowledge and Christian maturity of the person who wishes to be baptized. In case of necessity the program can be shortened, but it should last for no less than six months.

§4. The catechumenate program is realized in several stages:

1. pre-catechumenate (evangelization);
2. catechumenate (catechesis: salvation history, the Symbol of Faith, God's commandments and the Beatitudes, the Lord's Prayer --

the *Our Father*);

3. the celebration of the Holy Mysteries of Christian Initiation;

4. mystagogy (Christian Initiation).

§5. Besides those established by common law, catechumens also have these rights and obligations:

- 1) to take part in all instructions of the catechumenate and to personally deepen their knowledge about the truths of the Christian faith;
- 2) to implement all the guidelines of the bishop, pastor and catechist;
- 3) to take part in the liturgical rites of the catechumenate;
- 4) to take part in all liturgical services of Holy Week, to observe the fast;
- 5) to receive adequate preparation before the Holy Mysteries of Christian Initiation;
- 6) to receive spiritual support of the pastor, catechist and the community of faithful;
- 7) to propose godparents;
- 8) to participate in the Divine Liturgy and other church services according to the prescriptions of the liturgical books;
- 9) to participate in the liturgical and social life of the parish;
- 10) catechumens cannot belong to any ecclesial associations of faithful.

§6. Before allowing the candidate to receive the Mystery of Baptism, the pastor should be convinced of the intellectual readiness of the candidate, that the candidate understands the choice that he or she is making and is voluntarily and fully agreeing to be baptized and attests to this in written form.

§7. It is strongly recommended that precisely the eparchial bishop celebrate the Mysteries of Christian Initiation, especially on the day celebrating the Theophany, the Saturday of the Resurrection of Lazarus, Holy Saturday and throughout Bright Week.

Кан. 74

(кан. 591 ККЦ)

Єпархіальний єпископ повинен подбати, щоб катехити отримували належну винагороду, дотримуючись також приписів цивільного законодавства.

Can. 74*(CCEO, can. 591)*

The eparchial bishop is to provide that catechists receive a just remuneration in accordance also with the prescriptions of civil legislation.

ТИТУЛ ІХ**УЧИТЕЛЬСЬКЕ ЗАВДАННЯ ЦЕРКВИ****ГЛАВА І****ПРОПОВІДУВАННЯ СЛОВА БОЖОГО****TITLE IX****THE TEACHING OFFICE OF THE CHURCH****CHAPTER I****THE PREACHING OF THE WORD OF GOD****Can. 75***(кан. 610, §3 ККЦ)*

Диякон має повноваження проповідувати Слово Боже там, де його законно призначено або запрошено.

Can. 75*(CCEO, can. 610, §3)*

A deacon has the authority to preach the word of God where he is legitimately assigned or invited.

Кан. 76*(кан. 614, §4 ККСЦ)*

Гомілію, як частину Божественної Літургії, в якій протягом літургійного року зі Святого Письма викладаються тайни віри і норми християнського життя, не дозволяється виголошувати дяконові, хіба що на це дасть виразну згоду єпархіальний єпископ.

Сан. 76*(CCEO, can. 614, §4)*

A deacon is not permitted to preach the homily as part of the Divine Liturgy, in which during the course of the liturgical year the mysteries of faith and the norms of Christian living from Holy Scripture are expounded, unless the eparchial bishop clearly gives his consent to it.

ГЛАВА II

ЗАСОБИ СУСПІЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ,
ЗОКРЕМА КНИГИ

CHAPTER II

INSTRUMENTS OF SOCIAL COMMUNICATION,
SPECIFICALLY BOOKS**Кан. 77***(кан. 653 ККСЦ)*

§1. Завданням єпархіального єпископа є докладно визначити правила користування радіофонічними, кінематографічними, телевізійними та подібними засобами для висвітлення того, що стосується католицької науки або моралі.

§2. Священнослужителі та члени інститутів богопосвяченого життя, які постійно, тимчасово або принагідно виступають у засобах масової комунікації, пояснюючи те, що стосується католицької науки або моралі, зобов'язані отримати на це дозвіл власного єпархіального єпископа.

Can. 77*(CCEO, can. 653)*

§1. It is the duty of the eparchial bishop to establish more detailed norms about the use of radio, cinema, television and similar media to highlight Catholic doctrine or morals.

§2. Clergy and members of institutes of consecrated life, who continuously, regularly or occasionally appear in the mass media, explaining what pertains to Catholic doctrine or morals, are obliged to obtain permission for this from the eparchial bishop.

Can. 78*(кан. 666, §3 ККЦ)*

§1. Авторські права охороняються канонічним та цивільним правом.

§2. У разі порушення авторських прав сторона, яка вважає себе покривдженою, може звертатися до компетентного церковного або цивільного трибуналу.

Can. 78*(CCEO, can. 666, §3)*

§1. The rights of authors are protected by canon and civil law.

§2. Should an author's rights be violated, then the violated side has recourse to a competent ecclesiastical or civil court.

ТИТУЛ Х**ПРО БОЖИЙ КУЛЬТ,
ЗОКРЕМА ПРО СВЯТІ ТАЇНСТВА****TITLE X****DIVINE WORSHIP,
ESPECIALLY THE HOLY MYSTERIES**

Кан. 79*(кан. 670, §2 ККСЦ)*

Якщо християни-некатолики не мають місця, де могли б достойно виконувати богочитання, єпархіальний єпископ може дати дозвіл на користування католицьким будинком, або кладовищем, або церквою, усіляко уникаючи небезпеки загального згіршення, ризику релігійного синкретизму, можливості профанації святості місця та лише на підставі письмового договору між зацікавленими сторонами, терміном на рік із правом багаторазового продовження його дії.

Сан. 79*(CCEO, can. 670, §2)*

If non-Catholic Christians lack a place in which divine worship can be celebrated with dignity, the eparchial bishop can grant the use of a Catholic building or cemetery or church, in every way avoiding the danger of public scandal, the risk of religious syncretism or the possible profanation of the holiness of the place, and only on the basis of a written agreement between the concerned parties for a one-year term with the right of repeated extension.

Кан. 80*(кан. 671, §5 ККСЦ)*

§1. Католицькі служителі дозволено уділяють святі таїнства тільки вірним католикам, які їх дозволено приймають тільки від католицьких служителів.

§2. У разі необхідності або з міркувань справжньої духовної користі, якщо немає небезпеки помилки або індіферентизму, вірним католикам, котрі фізично або морально не мають змоги звернутися до католицького служителя, дозволяється приймати Покаяння, Євхаристію та Єлеопомазання хворих від некатолицьких служителів, у Церквах яких існують правосильні вищезгадані святі таїнства.

§3. Подібно католицькі служителі дозволено уділяють святі таїнства Покаяння, Євхаристії та Єлеопомазання хворих вірним Східних Церков, які не мають повної спільності з Католицькою Церквою, якщо вони самі про це просять і є відповідно підготовлені; це стосується також вірних інших Церков, які, за оцінкою Апостольського Престолу, знаходяться стосовно святих таїнств в такому самому становищі, що і вищезгадані Східні Церкви.

§4. Якщо існує небезпека смерті або, на думку єпархіального єпископа чи Синоду Єпископів, того вимагає інша поважна необхідність, то католицькі священнослужителі дозволено уділяють ці святі таїнства також іншим християнам, які не мають

повної спільності з Католицькою Церквою, але не можуть звернутися до служителя власної церковної спільноти і самі про це просять, за умови, що виявляють стосовно цих святих таїнств віру, згідну з вірою Католицької Церкви, і є належно підготовлені.

§5. Єпархіальний єпископ може видати додаткові норми тільки після консультацій із компетентною владою місцевої некатолицької Церкви або церковною спільнотою, яка в цьому зацікавлена.

Can. 80

(CCEO, can. 671, §5)

§1. Catholic ministers licitly administer the Holy Mysteries only to the Catholic faithful, who, likewise, licitly receive the Mysteries only from Catholic ministers.

§2. If necessity requires it or genuine spiritual advantage suggests it and provided that the danger of error or indifferentism is avoided, it is licit for the Catholic faithful, for whom it is physically or morally impossible to approach a Catholic minister, to receive the Mysteries of Penance, the Eucharist and Anointing of the Sick from non-Catholic ministers, in whose Churches the above mentioned Mysteries are valid.

§3. Likewise Catholic ministers licitly administer the Mysteries of Penance, the Eucharist and Anointing of the Sick to the Christian faithful of Eastern Churches who do not have full communion with the Catholic Church, if they ask for them on their own and are properly disposed. This holds also for the Christian faithful of other Churches, who according to the judgment of the Apostolic See, are in the same condition as the above mentioned Eastern Churches as far as the Mysteries are concerned.

§4. If there is a danger of death or another matter of serious necessity in the judgment of the eparchial bishop or of the synod of bishops, Catholic ministers licitly administer the same Mysteries also to other Christians not having full communion with the Catholic Church, who cannot approach the ministers of their own ecclesial communities and who request them on their own, provided they manifest a faith consonant with that of the Catholic Church concerning these Mysteries and are rightly disposed.

§5. The eparchial bishop can issue additional norms only after consultations with the local competent authority of the non-Catholic Church or ecclesial community concerned.

ГЛАВА I
ТАЇНСТВО ХРЕЩЕННЯ
CHAPTER I
THE MYSTERY OF BAPTISM

Кан. 81

(кан. 677, §1 ККСЦ)

§1. Уділяти таїнство Хрещення належить парохіві того, хто має бути охрещеним. Це таїнство може уділити інший священник за дозволом пароха або місцевого ієрарха. Цей дозвіл законно припускається з поважної причини.

§2. Священик, який уділив таїнство Хрещення без відома пароха або за його відсутності, зобов'язаний протягом семи днів письмово, з дотриманням кан. 689 ККСЦ, повідомити пароха новоохрещеної особи.

§3. У надзвичайних випадках таїнство Хрещення дозволено уділяє будь-який вірний християнин, який повинен якнайшвидше повідомити про факт хрещення пароха місця, де воно відбулося.

§4. Якщо уділення таїнства Хрещення відбулося в надзвичайний спосіб, то до компетенції пароха новоохрещеного належить доповнити Чин таїнства відповідно до приписів літургійних книг.

Сан. 81

(CCEO, can. 677, §1)

§1. The administration of the Mystery of Baptism belongs to the pastor of the person to be baptized. This Mystery can be administered by another priest with the permission of the pastor or the local hierarch. This permission is lawfully presumed for a serious reason.

§2. A priest, who administered the Mystery of Baptism without informing the parish priest or in his absence, is obliged within seven days, in accordance with CCEO, can. 689, to submit in writing about this baptism to the pastor of the newly baptized person.

§3. In cases of urgent necessity, any member of the Christian faithful can licitly administer the Mystery of Baptism and ought as soon as possible to inform the pastor of the fact of the baptism, of where it took place.

§4. If the Mystery of Baptism was administered by extraordinary means, then it belongs to the competence of the pastor of the newly baptized person to complete the rite of baptism according to the prescriptions of the liturgical books.

Кан. 82

(кан. 685, §2 ККЦ)

Завдання хресного батька чи матері дозволено виконує особа, якій виповнилося 16 років.

Сан. 82

(СCEO, сан. 685, §2)

To assume licitly the role of godfather or godmother a person should be at least sixteen years of age.

Кан. 83

(кан. 687, §2 ККЦ)

Звичайним місцем для звершення таїнства Хрещення є парафіяльний храм. У надзвичайних випадках, якими є недуга дитини чи складні погодні умови, таїнство Хрещення можна звершувати в приватних помешканнях. У разі небезпеки смерті можна охрестити в будь-якому місці.

Сан. 83

(СCEO, сан. 687, §2)

A parish church is the customary place for the celebration of Mystery of Baptism. In extraordinary circumstances, i.e., the illness of a child or inclement weather conditions, the Mystery of Baptism can be celebrated in private homes. In case of a danger of death, baptism can be celebrated in any place.

Кан. 84

(кан. 689, §3 ККЦ)

У разі хрещення усиновленої дитини до книги хрещень слід записати імена усиновителів, а також, зі збереженням приписів цивільного законодавства, імена біологічних батьків.

Can. 84*(CCEO, can. 689, §3)*

If it is a case of the baptism of an adopted child, the names of the adoptive parents are to be recorded in the baptismal register and also, observing the prescriptions of civil records, the names of the natural parents.

ГЛАВА II

ТАЇНСТВО МИРОПОМАЗАННЯ

CHAPTER II

THE MYSTERY OF CHRISMATION

Can. 85*(кан. 693 ККЦ)*

Святе миро, яке складається з олії оливок або з олії інших рослин та з пахощів, виготовляє і посвячує, згідно з приписами літургійних книг, Верховний Архієпископ.

Can. 85*(CCEO, c. 693)*

Holy Chrism, which is made from the oil of olives or from the oil of other plants and from aromatics, is confected and consecrated by the major archbishop according to the prescriptions of the liturgical books.

[N.B. THE EPARCHIAL BISHOP IS LEFT OUT.]

Can. 86*(кан. 697 ККЦ)*

Таїнство християнського втаємничення завершується участю особи в Пресвятій Євхаристії, а тому разом із Хрещенням і Миропомазанням новоохрещеного слід причащати, відповідно до приписів літургійних книг.

Can. 86*(CCEO, can. 697)*

The Mystery of Christian Initiation is perfected in the reception of the Most Holy Eucharist, which is why it is necessary for the newly baptized person to receive Communion together with Baptism and Chrismation according to the prescriptions of the liturgical books.

ГЛАВА III

ПРЕСВЯТА ЄВХАРИСТІЯ

CHAPTER III

THE MOST HOLY EUCHARIST

Can. 87*(can. 699, §3 ККЦ)*

§1. Окрім священнослужителів, інші вірні завдяки Хрещенню і Миропомазанню, перебуваючи в храмі під час звершення Божественної Літургії, беруть діяльну участь у Христовій Жертві через молитву, спів та іншими способами, згідно з приписами літургійних книг.

§2. Ця участь є повною, якщо з цієї Жертви вірні приймають Тіло і Кров Ісуса Христа.

Can. 87*(CCEO, can. 699, §3)*

§1. In addition to the clergy, other faithful, by virtue of their baptism and chrismation, being present in church during the celebration of the Divine Liturgy, actively participate in the Sacrifice of Christ through prayer, song and by other means, according to the prescriptions of the liturgical books.

§2. This participation is full, if the faithful receive the Body and Blood of Jesus Christ from this Sacrifice.

Кан. 88*(кан. 704 ККЦ)*

§1. Божественні Літургії св. Василя Великого, св. Івана Золотоустого та Передосвячених Дарів слід звершувати відповідно до приписів літургійних книг.

§2. У всі дні посту св. Чотиридесятниці, за винятком субот, неділь та дня Благовіщення Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і Приснодіви Марії, не буває іншої Літургії, окрім Передосвячених Дарів.

§ 3. Згідно з приписами літургійних книг, існують також інші алітургійні дні, в які не звершуємо жодної Божественної Літургії. Такими днями є: середа і п'ятниця Сиропусного тижня, понеділок і вівторок першого тижня Чотиридесятниці, Велика п'ятниця та п'ятниця перед навечір'ям Різдва Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа і Святе Богоявлення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, на які переносяться Царські часи.

Сан. 88*(CCEO, can. 704)*

§1. The Divine Liturgies of St. Basil the Great, St. John Chrysostom and the Liturgy of Presanctified Gifts are to be celebrated according to the prescriptions of the liturgical books.

§2. On all days of the Great Fast, with the exception of Saturdays, Sundays, and the Annunciation of our Most Holy Lady, the Mother of God and Ever-Virgin Mary, there is no other Liturgy other than the Liturgy of Presanctified Gifts.

§3. In accordance with the prescriptions of the liturgical books, there are also non-liturgical days where no Divine Liturgies are celebrated. Those days are Wednesday and Friday of Cheesefare Week, Monday and Tuesday of the first week of the Great Fast, Good Friday, and the Friday before the eve of the Nativity of our Lord, God and Savior Jesus Christ and the Holy Theophany of our Lord, God and Savior Jesus Christ, to which the Royal Hours are transferred.

Кан. 89*(кан. 707, §1 ККЦ)*

§1. Щодо виготовлення євхаристійного хліба, молитов пресвітера перед звершенням Божественної Літургії потрібно дотримуватися приписів літургійних книг.

§2. Чин проскомидії належить звершувати тільки на просфорі із заквашеного (дріжджового) тіста, що складається тільки з пшеничного борошна, дріжджів і води. Слід вживати свіжу просфору, щоб уникнути її псування. Агнець вирізається з просфори із печаткою хреста з надписом ІС-ХС НІ-КА. Проскомидію Літургії, на якій не передбачається значна кількість Божого людю, можна звершувати на одній просфорі, позначеній печаттю хреста з написом ІС-ХС НІ-КА, однак завжди обов'язковим є повне вирізання агнця і частиць, згідно з приписами літургійних книг. Не слід підготовляти частиці для Євхаристії раніше від Проскомидії, хіба у виняткових обставинах, однак це має робити сам пресвітер і тільки з просфор.

§3. Для звершення Божественної Літургії належить використовувати природне чисте виноградне вино, без додатків. Вино повинне бути доброї якості, приємного запаху і смаку, не прокислим. Рекомендується, щоб це вино було червоного кольору.

§4. Священнослужителю, який має намір звершувати Божественну Літургію, належить щонайменше годину утримуватися від споживання їжі до початку її служіння.

§5. Священнослужитель, який готується до Божественної Літургії, повинен молитися приписані молитви, згідно з приписами літургійних книг.

§6. Під час одягання і роздягання риз священнослужитель повинен молитися, згідно з приписами літургійних книг.

§7. Під час звершення літургійних богослужінь священнослужитель повинен одягати ризи певного кольору, згідно з приписами літургійних книг.

§8. Звичайним місцем для служіння Божественної Літургії є посвячений престол у храмі, на якому є антиминос епархіального єпископа. У надзвичайних обставинах Літургію можна звершувати в належно підготовленому місці з обов'язковим використанням антиминосу.

§9. Згідно з приписами літургійних книг, Божественну Літургію слід звершувати після Третього часу, окрім випадків поєднання її з вечірнею. Якщо є виправдана душпастирська потреба, дозволяється звершувати Божественну Літургію в будь-який інший час доби.

§10. Пресвітери, які служать Божественну Літургію, не можуть відлучатися для звершення таїнства Сповіді.

Can. 89

(CCEO, can. 707, § 1)

§1. With respect to the preparation of the Eucharistic bread and regarding the prayers of the priest before the celebration of the Divine Liturgy, the prescriptions of the liturgical books must be observed.

§2. The rite of proskomide (prothesis) is performed solely with prosphora from fermented dough (yeast), consisting only of wheat flour, yeast and water. A fresh prosphora should be used to avoid corruption. The Lamb is cut out of the prosphora with a stamped seal in the form of a cross with the inscriptions IC-XC HI-KA. A single prosphora with a stamped seal in the form of a cross with the inscription IC-XC NI-KA can be used at a proskomide (prothesis) of a Liturgy, at which a great multitude of God's people is not anticipated; however, the full cutting out of the Lamb and particles, according to the prescriptions of the liturgical books, is still required. It is not permitted to prepare particles for the Eucharist prior to the proskomide (prothesis) except in extraordinary circumstances, but the presbyter should do this only from prosphora.

§3. For the celebration of the Divine Liturgy one must use a natural pure grape wine, without additives. The wine must be of good quality, with a pleasing fragrance and taste, with no acidity. It is recommended that this wine be of a red colour.

§4. Clerics intending to celebrate the Divine Liturgy are to fast from food at least one hour prior to the its serving.

§5. A cleric preparing for the Divine Liturgy must recite the prescribed prayers according to prescriptions of the liturgical books.

§6. During the putting on and taking off of vestments, a cleric is to pray according to the prescriptions of the liturgical books.

§7. During the celebration of the divine services, a cleric is to put on vestments of a certain color according to the prescriptions of the liturgical books.

§8. A consecrated church altar is the customary place for celebration of the Divine Liturgy, on which the antimimension of the eparchial bishop lies. In extraordinary circumstances, one can celebrate the Divine Liturgy in an appropriately prepared place, with the obligatory use of the antimimension.

§ 9. In accordance with prescriptions of the liturgical books, the Divine Liturgy is to be celebrated after the Third Hour except when it is combined with vespers. If there is a justified pastoral reason, it is permitted to celebrate the Divine Liturgy at any time of the day.

§10. Presbyters celebrating the Divine Liturgy cannot distance themselves (from the altar) to celebrate the Mystery of Confession.

Кан. 90

(кан. 708 ККСЦ)

§1. Місцеві ієрархи і парохи повинні дбати, щоб вірні були навчені часто приймати Пресвяту Євхаристію, а особливо в неділі та свята, про які мова в кан. 57, у пасхальний та різдвяний час та в небезпеці смерті.

§2. Вірні можуть приймати Пресвяту Євхаристію тільки один раз на день.

Сан. 90

(СCEO, сан. 708)

§1. Local hierarchs and pastors are to ensure that the faithful are instructed to frequently receive the Most Holy Eucharist, especially on Sundays and feasts, mentioned in can. 57, during the seasons of Pascha and Christmas and if there is danger of death.

§2. The faithful can receive the Most Holy Eucharist once daily.

Кан. 91

(кан. 709, §1 ККСЦ)

§1. Євхаристію під час Божественної Літургії роздає пресвітер.

§2. У разі необхідності під час Божественної Літургії диякон може допомагати священику роздавати Євхаристію вірним, але не замість нього.

§3. Диякон може роздавати Євхаристію поза Божественною Літургією тільки за дозволом місцевого ієрарха.

Сан. 91

(СCEO, сан. 709, § 1)

§1. The priest distributes the Eucharist during the Divine Liturgy.

§2. In cases of necessity, a deacon can help the priest to distribute the Eucharist during the Divine Liturgy, but the deacon may not replace him.

§3. A deacon can distribute the Eucharist outside of the Divine Liturgy, only with permission of the local hierarch.

Кан. 92

(кан. 710 ККСЦ)

§1. Дітям після хрещення і миропомазання та особам, позбавленим користування розумом, можна уділяти Пресвяту Євхаристію.

§2. Щодо участі дітей, то той, хто уділяє Пресвяту Євхаристію, повинен зважати на здатність дитини спожити Пресвяту Євхаристію і в разі сумніву причащати тільки Крові Господньої.

§3. Припускається, що дитина, якій виповнилося сім років, користується розумом, тому її слід заохочувати до прийняття таїнства Покаяння.

Сан. 92

(CCEO, can. 710)

§1. The Most Holy Eucharist can be given to infants after baptism and chrismation and to persons deprived of the use of reason.

§2. Concerning the participation of infants, then the one who is distributing the Most Holy Eucharist should consider the ability of the infant to consume the Most Holy Eucharist and, if there is doubt, then to give Communion only by the Blood of the Lord.

§3. Presuming a child has completed seven years of age and has the use of reason, he or she is to be encouraged to receive the Mystery of Repentance.

Кан. 93

(кан. 713, §2 ККСЦ)

§1. Участь вірних у Пресвятій Євхаристії включає належну особисту молитовну підготовку та євхаристійний піст, яким є утримання від споживання їжі впродовж щонайменше однієї години перед початком Божественної Літургії. Вживання природної води та ліків не порушують євхаристійного посту.

§2. Вірних заохочується до інтенсивнішого молитовного правила та дотримання строгішого євхаристійного посту, зокрема до приймання Пресвятої Євхаристії натще.

Can. 93*(CCEO, can. 713, §2)*

§1. The participation of the faithful in the Most Holy Eucharist includes an appropriate personal prayerful preparation and eucharistic fast consisting of restraining from the eating of food for at least one hour before the beginning of the Divine Liturgy. The use of natural water and medications does not break the eucharistic fast.

§2. The faithful are encouraged to a more intense prayerful rule and a more strict eucharistic fast, especially to the reception of the Most Holy Eucharist on an empty stomach.

Can. 94*(кан. 715, §2 ККЦ)*

Дозволяється приймати пожертви за поминання в Божественних Літургіях св. Івана Золотоустого і св. Василя Великого, а також за служіння Літургії Передосвячених Дарів.

Can. 94*(CCEO, can. 715, § 2)*

It is permissible to receive offerings for commemorations in the Divine Liturgies of St. John Chrysostom and St. Basil the Great, and also for the celebration of the Liturgy of the Presanctified Gifts.

ГЛАВА IV

ТАЇНСТВО ПОКАЯННЯ

CHAPTER IV

THE MYSTERY OF REPENTANCE

Can. 95*(кан. 736, §1 ККЦ)*

§1. Окрім випадків необхідності, таїнство Покаяння слід уділяти в храмі, у відповідно підготованому до цього місці, по змозі перед іконою Ісуса Христа.

§2. Забороняється уділяти святе таїнство Покаяння у святині, хіба що обставини місця і часу дораджують щось інше.

Сан. 95

(CCEO, can. 736, § 1)

§1. Except in cases of necessity, the Mystery of Repentance is to be celebrated in a church, in an appropriately prepared place, if possible before the icon of Jesus Christ.

§2. It is forbidden to administer the Holy Mystery of Repentance in the sanctuary unless the circumstances of the place and time suggest otherwise.

ГЛАВА V

ТАЇНСТВО ЄЛЕОПОМАЗАННЯ

CHAPTER V

THE MYSTERY OF HOLY ANOINTING

Кан. 96

(кан. 741 ККЦ)

У таїнстві Єлеопомазання потрібно використовувати олію, щоразу освячену тими пресвітерами, які уділяють це таїнство.

Сан. 96

(CCEO, can. 741)

For the Mystery of Holy Anointing, oil is to be used which is consecrated each time by those priests who administer this Mystery.

ГЛАВА VI

ТАЇНСТВО СВЯЩЕНСТВА

CHAPTER VI

THE MYSTERY OF HOLY ORDERS

Кан. 97

(кан. 749 ККСЦ)

Верховний Архієпископ може уділяти свячення кандидатові, призначеному для служіння в єпархії Верховного Архієпископа, на території іншої єпархії, попередньо повідомивши про це місцевого єпархіального єпископа.

Сан. 97

(ССЕО, сан. 749)

The major archbishop can ordain a candidate designated to serve in the eparchy of the major archbishop, in the territory of another eparchy, having informed the local eparchial bishop about this beforehand.

Кан. 98

(кан. 758, §1 ККСЦ)

Для дозволеності свячень вимагається:

- 1) прийняття таїнства Миропомазання;
- 2) дотримання добрих звичаїв, наявність відповідних для прийняття свячень фізичних та психічних якостей;
- 3) осягнення приписаного правом віку;
- 4) володіння необхідними знаннями;
- 5) поставлення, відповідно до приписів літургійних книг, у чин свічконосця, читця, співця та чин піддиякона;
- 6) період між дияконськими і пресвітерськими свяченнями повинен бути не меншим від трьох місяців, хіба що в окремому випадку єпархіальний єпископ вирішить інакше.

Сан. 98

(ССЕО, сан. 758, §1)

For the legitimacy of holy orders the following are required:

- 1) reception of the Mystery of Chrismation;
- 2) the observance of good customs, the appearance of necessary physical and psychological qualities in order to receive ordination);
- 3) reaching the age prescribed by the law;
- 4) possessing the required knowledge;
- 5) consecration, according to the prescriptions of the liturgical books, into the order of candle-bearer, reader, cantor and into the order of subdeacon;
- 6) the period between diaconal and presbyteral ordination is to be no less than three months, unless, in a particular case, the eparchial bishop determines otherwise.

Кан. 99

(кан. 758, §3 ККСЦ)

Одружених кандидатів слід допускати до свячень не раніше ніж через рік від прийняття святого таїнства Подружжя, хіба що єпархіальний єпископ вирішить інакше.

Сап. 99

(ССЕО, кан. 758, §3)

Married candidates are not to be admitted to holy orders not earlier than a year after having received the Holy Mystery of Marriage, unless the eparchial bishop determines otherwise.

Кан. 100

(кан. 759, §1 ККСЦ)

Приписаний для дияконату вік – повних 23 роки, для пресвітерату – 24 роки.

Сап. 100

(ССЕО, кан. 759, §1)

The prescribed age for the diaconate is completion of twenty-three years, for the presbyterate the completion of twenty-four years.

Кан. 101

(кан. 760, §1 ККСЦ)

§1. Диякона можна висвячувати на пресвітера тільки після успішного закінчення чотирьох років філософсько-богословських

студій і належної семінарійної формації.

§2. Якщо йдеться про кандидата, не призначеного до священства, то його можна висвячувати на диякона тільки після успішного закінчення трьох років студій, про що мова в кан. 354 ККСЦ. Якщо в майбутньому цей кандидата захоче отримати священничі свячення, то перед тим він повинен відповідно доповнити богословські студії та семінарійну формацію.

Сан. 101

(CCEO, can. 760, § 1)

§1. It is permissible to ordain a deacon to the presbyterate only after he has successfully completed the fourth year of philosophical-theological studies and the proper seminary formation.

§2. If it is the case of a candidate who is not destined for the priesthood, it is permitted to ordain him deacon only after he has successfully completed the third year of studies mentioned in CCEO, can. 354. If in the future, the candidate wishes to receive priestly ordination, then he must first complete his theological studies and seminary formation in the appropriate manner.

Кан. 102

(кан. 771, §1 ККСЦ)

Єпархіальний єпископ повинен подбати, щоб ім'я кандидата до свячень принаймні за місяць перед свяченнями було виголошене у формі оповідей у парафії, в якій записане хрещення кандидата, та в парафії тимчасового або постійного місця проживання, включно з семінарією.

Сан. 102

(CCEO, can. 771, §1)

The eparchial bishop is to ensure that the name of the candidate for ordination is announced in the form of notices, at least one month before holy ordination, in the candidate's parish of baptism and in the parish of candidate's temporary or permanent residence, including the seminary.

Кан. 103

(кан. 772 ККСЦ)

Кандидат до свячень має взяти участь принаймні в п'ятиденних духовних вправах у місці і в спосіб, визначений єпархіальним єпископом. Після закінчення цих духовних вправ кандидат повинен отримати відповідне посвідчення.

Can. 103*(CCEO, can. 772)*

A candidate for holy ordination must make a five-day spiritual retreat in a place and manner established by the eparchial bishop. After completing these spiritual exercises, the candidate should receive appropriate certification.

ГЛАВА VII

ТАЇНСТВО ПОДРУЖЖЯ

CHAPTER VII

THE MYSTERY OF MARRIAGE

Can. 104*(кан. 782, §1 ККЦЦ)*

§1. Чин таїнства Подружжя, відповідно до літургійних книг, складається із Чину заручин та Чину вінчання, які можна звершувати окремо.

§2. Період між звершенням Чину заручин та Чину вінчання не повинен перевищувати шести місяців.

Can. 104*(CCEO, can. 782, §1)*

§1. The rite of the Mystery of Marriage, according to the liturgical books, consists of the rite of betrothal (engagement) and the rite of crowning, which can be celebrated separately.

§2. The period between the celebration of rite of engagement and the rite of matrimony should not exceed six months.

Can. 105*(кан. 784 ККЦЦ)*

Засобами іспиту наречених перед вінчанням є:

- 1) документальне засвідчення факту хрещення та вільного стану наречених, яке ґрунтується на безсумнівних аргументах;
- 2) ствердження відсутності інших канонічних перешкод або заборон для правосильного та дозволеного вінчання через оголошення оповідей в парафіях постійного або тимчасового місця проживання обох наречених, які слід виголосити по завершенні служіння Божественної Літургії в усі неділі впродовж принаймні одного місяця перед вінчанням; оголошення оповідей можна здійснювати також через розміщення їх на дошці парафіяльних оголошень або через їх опублікування в офіційному друкованому парафіяльному виданні;
- 3) заповнення компетентним парохом або уповноваженим ним для цього священиком Протоколу особистої канонічно-душпастирської бесіди з нареченими.

Сан. 105

(CCEO, can. 784)

The means for examination of the parties (betrothed) before marriage are:

- 1) documented proof of the fact of baptism and the freedom of the parties to marry, which is based on indisputable arguments;
- 2) attestation to the fact that no other canonical impediments or ecclesiastical censures exist for a valid and licit marriage, done through the publication of wedding banns in the parishes where the fiancés permanently or temporarily reside, and may be announced after the celebration of the Divine Liturgy at least one month prior to the marriage. Announcements of the banns may also be posted on the parish bulletin board and printed in the official parish publication;
- 3) the competent pastor or another priest delegated by him is to complete the pre-matrimonial investigation documents with the parties.

Кан. 106

(кан. 800, §2 ККСЦ)

Стосовно віку наречених для дозволеного вінчання слід дотримуватися приписів цивільного законодавства.

Сан. 106

(CCEO, can. 800, §2)

The age for the licit celebration of marriage is determined by the prescriptions of civil law.

Кан. 107*(кан. 815 ККСЦ)*

У разі мішаного подружжя:

- 1) обов'язковою є письмова заява особи католицького віровизнання, яку вона складає перед власним парохом, про те, що вона уникатиме небезпеки втрати віри і дасть щиру обітницю, що зробить усе в міру сил, щоб усі діти були охрещені і виховані в Католицькій Церкві;
- 2) особа некатолицького віровизнання повинна бути повідомлена про зміст цього зобов'язання католицької сторони, а факт такого повідомлення повинен бути належним чином документально оформлений власним парохом католицької сторони;
- 3) жодна зі сторін не може виключати цілей та істотних властивостей подружжя, з якими сторони повинні ознайомитися впродовж курсу передподружніх наук.

Сан. 107*(CCEO, can. 815)*

In the case of mixed marriages:

- 1) it is required that the Catholic party, by a written declaration issued in the presence of the pastor, attests to the fact that he or she will avoid all dangers of a loss of faith and will make a sincere promise to do everything possible that all children would be baptized and raised in the Catholic Church;
- 2) the non-Catholic party must be informed of the contents of the obligation of the Catholic party and that the fact of this informing must be appropriately documented by the pastor of the Catholic party;
- 3) both parties are to be instructed during marriage preparation courses on the essential ends and properties of marriage, which are not to be excluded by either party.

Кан. 108*(кан. 831, §2 ККСЦ)*

Звершувати таїнство Подружжя належить до компетенції пароха нареченої або, за взаємною згодою сторін, пароха нареченого.

Сан. 108*(CCEO, can. 831, §2)*

To celebrate the Mystery of Marriage belongs to the competence of the pastor of the bride or, unless by mutual agreement of both parties, it belongs to the competence of the pastor of the groom.

Кан. 109*(кан. 837, §2 ККЦ)*

Для правосильного звершення таїнства Подружжя необхідно, щоб сторони були одночасно присутні і взаємно висловили згоду на подружжя, тому не можна вінчатися через уповноваженого.

Сан. 109*(CCEO, can. 837, §2)*

For the valid celebration of marriage, it is necessary for the parties to be present at the same time and to mutually manifest marriage consent, this is why marriage cannot be celebrated by proxy.

Кан. 110*(кан. 838, §2 ККЦ)*

§1. Звершувати таїнство Подружжя під час постів або загальниць можна лише за дозволом місцевого ієрарха.

§2. Диспензу від посту або загальниць з поважної причини може надати єпархіальний єпископ.

Сан. 110*(CCEO, can. 838, §2)*

§1. Only permission from the local hierarch is required to celebrate the Mystery of Marriage during all fasts or exemptions from fasting (fast-free weeks).

§2. The eparchial bishop can grant a dispensation from fasting or exemptions from fasting (fast-free weeks) for a grave reason.

Кан. 111*(кан. 864, §2 ККЦ)*

§1. Якщо один із членів подружжя без відома другої сторони без поважної причини не підтримує спільності подружнього

життя протягом трьох років, то покривджена сторона може просити єпархіального єпископа про декрет подружньої сепарації.

§2. Єпархіальний єпископ дозволено надає сепарацію своїм декретом також у разі зміни одним із членів подружжя свого релігійного визнання або світоглядного сприйняття, котрі поважно порушують або й цілком унеможливають спільність подружнього життя.

Can. 111

(CCEO, can. 864, §2)

§1. If either of the spouses of a marriage, without knowledge of the other spouse, without just cause does not support conjugal life for a period of three years, then the injured party can ask the eparchial bishop to issue a decree of marriage separation.

§2. The eparchial bishop licitly grants a separation with his decree also if one of the spouses changes his or her religious affiliation or perception of the world that seriously harms or even completely makes conjugal life impossible.

ГЛАВА VIII

ПОСВЯЧЕННЯ І БЛАГОСЛОВЕННЯ,
СВЯТІ МІСЦЯ І ЧАСИ,
КУЛЬТ СВЯТИХ, ОБІТ І ПРИСЯГА

CHAPTER VIII

CONSECRATIONS AND BLESSINGS,
SACRED PLACES AND TIMES,
VENERATION OF SAINTS, VOW AND OATH

Can. 112

(кан. 867, §2 ККЦ)

§1. Крім святих таїнств, у Церкві існують посвячення і благословення, завдяки яким вірні отримують благодаті у власних потребах повсякденного життя. Посвячення здійснюються над особами для служіння Церкві. Через посвячення також присвячуються місця і речі

для церковного служіння. Через благословення освячується все, що служить людині для спасіння. Ці посвячення і благословення здійснюють від імені Церкви священнослужителі згідно з літургійними книгами, затвердженими компетентною владою.

§2. Окремим видом благословення є вода йорданського водосвяття, яка повинна зберігатися в спеціально відведеному для цього місці та посуді й використовуватися згідно з приписами літургійних книг.

§3. Великий екзорцизм уділяється тільки за умови виразного делегування з боку єпархіального єпископа.

Can. 112

(CCEO, can. 867, §2)

§1. In addition to Holy Mysteries, there are also consecrations and blessings in the Church, by which the faithful receive graces for the personal needs of daily life. Consecrations are performed on persons for ministry to the Church. Through consecration, places and things are also dedicated for ecclesial ministry. Through blessings, all things are sanctified that serve people for salvation. Clerics perform these consecrations and blessings in the name of the Church, according to the prescriptions of the liturgical books approved by a competent authority.

§2. The water from the Blessing of Water at Theophany is a particular type of blessing, which should be preserved in a designated place especially with vessels to be used for this, according to the prescriptions of the liturgical books.

§3. A great exorcism is administered only under conditions of an explicit delegation on the part of the eparchial bishop.

Кан. 113

(кан. 879 ККЦ)

§1. Після похорону в книзі реєстрації похоронів записуються такі дані:

- 1) ім'я та прізвище померлого;
- 2) дата і місце народження померлого;
- 3) дата і місце смерті;
- 4) номер свідоцтва про смерть, виданого цивільною владою;
- 5) адреса, за якою проживав померлий;
- 6) місце поховання.

§2. Єпархіяльний єпископ може видати інші приписи щодо запису в книзі реєстрації похоронів.

Сан. 113

(CCEO, can. 879)

§1. After the internment has taken place, the following is to be entered into the death register or register of deaths:

- 1) the name and surname of the deceased;
- 2) the date and place of birth of the deceased;
- 3) the date and place of death;
- 4) the number on the death certificate issued by the civil authorities;
- 5) the address where the deceased resided;
- 6) the location of burial.

§2. The eparchial bishop can issue other prescriptions regarding entries in the death register or register of deaths.

Кан. 114

(кан. 880, §2 ККЦ)

§1. Вірні зобов'язані святкувати у день Святої і великої неділі Пасхи та всі рядові неділі церковного року, у храмові свято власної парафії, у свято Святих славних і всехвальних первоверховних апостолів Петра і Павла та у дванадцять свята, якими є:

- 1) Різдво Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і Приснодіви Марії;
- 2) Всемірне Воздвиження чесного і животворящего Хреста;
- 3) Вхід у храм Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і Приснодіви Марії;
- 4) Різдво Господа Бога і Спася нашого Ісуса Христа;
- 5) Святе Богоявлення Господа Бога і Спася нашого Ісуса Христа;
- 6) Стрітення Господа Бога і Спася нашого Ісуса Христа;
- 7) Благовіщення Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії;
- 8) Вхід Господа Бога і Спася нашого Ісуса Христа в Єрусалим (Квітна неділя);
- 9) Вознесення Господа Бога і Спася нашого Ісуса Христа;

- 10) Зіслання Святого Духа (П'ятдесятниця);
- 11) Святе Преображення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа;
- 12) Успіння Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і Приснодіви Марії.

§2. У ці дні вірні зобов'язані брати участь у Божественній Літургії і утриматися від важкої фізичної праці.

§3. Вірних заохочується до участі в богослужіннях у дні таких свят церковного року:

1. Переставлення святого апостола і євангелиста Івана Богослова;
2. Покров Пресвятої Богородиці;
3. Святого і славного великомученика Димитрія Мироточця;
4. Собор святого архистратига Михаїла і інших безплотних сил;
5. Святого священномученика Йосафата, архієпископа Полоцького;
6. Святого отця нашого Миколая, архієпископа Мир Лікійських, чудотворця;
7. Зачаття святої Анни, коли зачала Пресвяту Богородицю;
8. Собор Пресвятої Богородиці;
9. Святого апостола, первомученика й архидиякона Стефана;
10. Обрізання Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, і Святого отця нашого Василя Великого, архієпископа Кесарії Кападокійської;
11. Блаженних Пратулинських мучеників;
12. Святих трьох святителів, великих архиєреїв -- Василя Великого, Григорія Богослова і Івана Золотоустого;
13. Блаженної преподобної Йосафати;
14. Святого славного великомученика, побідоносця й чудотворця Юрія;
15. Понеділок Святого Духа;
16. Торжественне поклоніння пречистим Тайнам Тіла і Крови Господа нашого Ісуса Христа;
17. Різдво чесного і славного пророка, предтечі і хрестителя Господнього Івана;
18. Блаженного священномученика Миколая і тих, що з ним постраждали; Блаженного Еміліана;
19. Святого рівноапостола, великого князя Володимира, у святому хрещенні названого Василієм;
20. Спомину освячення Патріаршого собору в Києві;
21. Святого славного пророка Іллі;
22. Усікновення чесної голови чесного і славного пророка, предтечі і хрестителя Івана.

Can. 114*(CCEO, can. 880, §2)*

§1. The faithful are obliged to celebrate on the holy and great Sunday of Pascha, on all consecutive Sundays of the church year, on the patronal feast of their own parish, on the feast of the holy glorious and all-praiseworthy apostles Peter and Paul, and on the twelve feasts, which are:

1. The Nativity of Our Most Holy Lady, the Mother of God and Ever-Virgin Mary;
2. The Universal Exaltation of the Precious and Life-Giving Cross;
3. The Entrance into the Temple of Our Most Holy, the Mother of God and Ever-Virgin Mary;
4. The Nativity of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
5. The Holy Theophany of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
6. The Encounter of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
7. The Annunciation of Our Most Holy Lady, the Mother of God and Ever-Virgin Mary;
8. The Entrance of Our Lord, God and Savior Jesus Christ into Jerusalem (Flowery Sunday);
9. The Ascension of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
10. The Descent of the Holy Spirit (Pentecost);
11. The Holy Transfiguration of Our Lord, God and Savior Jesus Christ;
12. The Dormition of Our Most Holy Lady, the Mother of God and Ever-Virgin Mary.

§2. On these days, the faithful are obliged to participate in the celebration of the Divine Liturgy and abstain from heavy physical labour.

§3. The faithful are encouraged to participate in divine services on the following feasts of the church year:

1. The Passing of the Holy Apostle and Evangelist John the Theologian;
2. The Protection of the Mother of God;
3. The Holy and Glorious Great-Martyr Demetrius, from Whose Tomb Myrrh Streams Forth;
4. The Synaxis of the Archangel Michael and the Other Bodiless Powers of Heaven;
5. The Holy Priest-Martyr Josaphat, Archbishop of Polotsk;
6. Our Holy Father Nicholas the Wonderworker, Archbishop of Myra in Lycia;

7. The Conception of St. Anna, When She Conceived the Most Holy Mother of God;
8. The Synaxis of the Most Holy Mother of God;
9. The Holy Apostle, First Martyr and Archdeacon Stephen;
10. The Circumcision of Our Lord, God and Savior Jesus Christ; Our Father Among the Saints Basil the Great, Archbishop of Caesarea in Cappadocia;
11. The Blessed Martyrs of Pratulyn;
12. The Three Holy and Great Hierarchs: Basil the Great, Gregory the Theologian and John Chrysostom;
13. Our Venerable Mother and Blessed Josaphata;
14. The Holy and Glorious Great Martyr, Victory-Bearer and Wonderworker George;
15. Monday of the Holy Spirit;
16. The Solemn Veneration of the Mysteries of the Body and Blood of Our Lord Jesus Christ;
17. The Nativity of the Honorable and Glorious Prophet John, Forerunner and Baptist of the Lord;
18. The Blessed Priest-Martyr Nicholas and those who were martyred with him; the Blessed Emelian;
19. The Holy Grand Prince Volodymyr, Equal to the Apostles, Named Basil at Holy Baptism;
20. Commemoration of the Consecration of the Patriarchal Cathedral in Kyiv;
21. The Holy and Glorious Prophet Elias;
22. The Beheading of the Honorable and Glorious Prophet, Forerunner and Baptist John.

Кан. 115

(кан. 882 ККЦ)

§1. Покутна практика посту, покаєння та стриманості, метою якої є надолуження за вчинені гріхи та досягнення більшої досконалості задля особистого освячення, – це найдавніша традиція Української Греко-Католицької Церкви.

§2. Усі вірні зобов'язані постити в такі періоди церковного року: Великий піст і Страсний тиждень; Петрівка – від понеділка після Неділі всіх святих до навечір'я празника Святих Верховних апостолів Петра і Павла (включно); Успенський піст, або Спасівка, – від свята Перенесення Чесного і Животворного Хреста та Макавейських мучеників, Саломеї, їх матері, і старця Елеазара, до навечір'я Успіння Пресвятої Богородиці (включно); Різдвяний піст, або Пилипівка, – від дня після свята Апостола Пилипа до навечір'я Різдва Христового:

1) у перший день Великого посту і Страсну п'ятницю – суворий піст, тобто слід утримуватися від вживання м'ясних і молочних продуктів та яєць, а також страв, які містять ці продукти;

2) у перший тиждень Великого посту і впродовж усіх днів Страсного тижня потрібно утримуватися від споживання м'ясних продуктів і страв;

3) у понеділок, середу та п'ятницю інших тижнів Великого посту слід утриматися від споживання м'ясних продуктів і страв; у вівторок та четвер дозволено всі види їжі;

4) в інші пости церковного року вірні зобов'язані: у середу та п'ятницю утримуватися від споживання м'ясних продуктів і страв; у понеділок вівторок та четвер дозволено всі види їжі.

§3. Усі вірні зобов'язані дотримуватися посту в такі дні: навечір'я Різдва Христового, навечір'я Богоявлення Господнього, Усікновення Чесної голови святого Івана Хрестителя, Всемірне Воздвиження Чесного і Животворящого Хреста.

§4. У всі п'ятниці року, окрім випадків загальниць, храмового та дванадесятих свят, належить утримуватися від м'ясних продуктів і страв.

§5. У всі дні посту та періоди загальниць вірні зобов'язані утриматися від організації та участі в гучних забавах, весіллях, танцях, розвагах та інших подібних заходах.

§6. Стосовно звільнення від обов'язку посту потрібно дотримуватися таких положень:

1) загальницями в УГКЦ є періоди: від Різдва Христового до навечір'я Богоявлення; від неділі Митаря і фарисея до неділі Блудного сина; від Пасхи до Томиної неділі; від Зіслання Святого Духа до неділі Всіх святих;

2) немає посту в суботи, неділі та дні святкування Нового року (31.12– 01.01) і Незалежності України (24.08);

3) від будь-якого обов'язку посту звільняються: діти до 14 років та особи, яким виповнилося 60 років; важкохворі; вагітні; матері після пологів і ті, що годують груддю; ті, що подорожують (якщо час подорожі перевищує вісім годин); ті, що важко працюють; ті, що харчуються зі столу інших; убогі, котрі живуть з милостині;

4) в окремих випадках звільняти від обов'язку постити може місцевий ієрарх, заохочуючи в цьому разі вірних до здійснення діл побожності та милосердя.

§7. Поза межами території верховноархієпископської Церкви стосовно цього слід дотримуватися місцевих звичаїв.

Can. 115

(CCEO, can. 882)

§1. Penitential fasting practices, repentance and abstinence that aim to expiate the sins committed and to achieve a greater level of perfection for personal sanctity – this is the oldest tradition in the Ukrainian Greek Catholic Church.

§2. All faithful are obliged to fast during the following periods of the liturgical year: the Great Fast and Passion (Holy) Week; Peter's Fast – from Monday after the Sunday of All Saints to the eve of the Feast of Sts. Peter and Paul (inclusive); the Dormition Fast, or the Savior's Fast, - from the Feast of the Procession with the Holy Relics of the Precious and Life-Giving Cross and the Martyred Maccabees, Their Mother Solome and Their Teacher Eleazar to the eve of the Dormition of the Most Holy Mother of God (inclusive); the Nativity Fast, or Philip's Fast, -- the day after the Feast of Apostle Philip until the eve of the Nativity of Christ.

1) A strict fast is observed on the first day of the Great Fast and on Passion (Holy and Great) Friday, i.e., abstention from meat and dairy products and eggs, as well as foods that contain these ingredients.

2) Abstinence from all meat and foods containing meat is to be observed during the first week of the Great Fast and all days of Passion (Holy) Week.

3) During the Great Fast, abstinence from the consumption of meat and meat products is to be observed on all Mondays, Wednesdays and Fridays. All other foods are permitted on Tuesdays and Thursdays.

4) For other fasts during the liturgical year, the faithful are obliged to abstain from all meats and meat products on Wednesdays and Fridays. All other foods are permitted on Mondays, Tuesdays, and Thursdays.

§3. All the faithful are obliged to fast on the following days: the eve of the Nativity of Christ, the eve of the Lord's Theophany, the Beheading of St. John the Baptist, and the Universal Exaltation of the Precious and Life-giving Cross.

§4. Abstinence from meat and meat products is to be observed on all Fridays of the year except during exemptions from fasting, patronal feasts and the twelve major feasts.

§5. On all fast days and exemptions from fasting and the faithful are obliged to refrain from organizing and participating in loud parties, celebratory [*e.g. wedding*] receptions, dances, entertainment and other similar events.

§6. For a dispensation from the obligation to fast, the following provisions are to be observed:

1) exemptions from fasting in the Ukrainian Greek Catholic Church are: from the Nativity of Christ until the eve of Theophany; from the Sunday of the Publican and the Pharisee to the Sunday of the Prodigal Son; from Pascha (Easter Sunday) until the Thomas Sunday; from the Descent of the Holy Spirit until the Sunday of All Saints;

2) there is no fast on Saturdays, Sundays, and on the days celebrating the New Year (Dec. 31-Jan. 1) and also for the Independence of Ukraine (Aug. 24);

3) the following are dispensed from any obligation to fast: children up to 14 years of age, persons over 60 years of age, the gravely ill, pregnant women, postpartum mothers and those who are breastfeeding, those who are travelling (if the travel time exceeds eight hours), those engaged in heavy labour, those who eat from the table of others, the poor who live from charity;

4) the local hierarch can grant a dispensation from the fast in individual cases, exhorting the faithful to acts of piety and mercy in such an instance.

§7. With regard to this, local customs are to be observed outside the territory of the major archiepiscopal Church.

Кан. 116

(кан. 886 ККЦІ)

§1. У кожному храмі повинен бути встановлений іконостас.

§2. Архітектурні плани та проекти розписів храмів парох повинен затвердити з єпархіальним єпископом.

Сан. 116

(CCEO, can. 886)

§1. An iconostasis is to be installed in each church.

§2. The pastor is to obtain approval from the eparchial bishop for all architectural plans and iconographic projects of church buildings.

ТИТУЛ XI

ХРЕЩЕНІ НЕКАТОЛИКИ, ЗГІДНІ НА ПОВНЕ СОПРИЧАСТЯ З КАТОЛИЦЬКОЮ ЦЕРКВОЮ

TITLE XI

BAPTIZED NON-CATHOLICS COMING INTO FULL COMMUNION WITH THE CATHOLIC CHURCH

Кан. 117

(кан. 898, §2 ККЦ)

§1. Право приймати до Католицької Церкви диякона або пресвітера східної некатолицької Церкви належить місцевому ієрарху.

§2. Парохам дозволено приймати до Католицької Церкви мирян східної некатолицької Церкви, які цього просять, у присутності двох свідків. Акт прийняття повинен бути зареєстрований у книзі реєстрації парафіян.

Сан. 117

(CCEO, can. 898, §2)

§1. The right of receiving a deacon or presbyter of an Eastern non-Catholic Church into the Catholic Church belongs to the local hierarch.

§2. It is permissible for pastors to receive the faithful of a non-Catholic Eastern Church who request this into the Catholic Church, in the presence of two witnesses. This act is to be registered in the register of parishioners.

ТИТУЛ XII**ЕКУМЕНІЗМ****TITLE XII****ECUMENISM****Кан. 118**

(кан. 904, §1 ККСЦ)

§1. Під екуменічним рухом слід розуміти практичні дії, заходи, діалог і зустрічі, спрямовані на досягнення єдності між християнами. Завданням цього руху є спільними зусиллями всіх Церков та християнських Спільнот з'ясувати проблеми поділу Христової Церкви, а також шукати способів і шляху його подолання за посередництвом взаємного пізнання та єдності в істині. Екуменічний рух має за мету досягнути втрачену єдність християнської Церкви.

§2. В екуменічній діяльності найперше слід керуватися спеціальними приписами та розпорядженнями Римського Апостольського Престолу, а також відповідними законодавчими актами Синоду Єпископів і декретами та інструкціями Верховного Архиєпископа.

§3. Починання екуменічного руху Української Греко-Католицької Церкви реалізуються через:

- 1) екуменічне виховання мирян, катехитів, семінаристів, священнослужителів та осіб богопосвяченого життя;
- 2) участь та заохочування вірних до спільних молінь християн, де це можливо, особливо під час національних свят, загальнодержавних чи регіональних урочистостей, а також особистої приватної молитви за єдність християн упродовж року;
- 3) впровадження та підтримку соціальних ініціатив, спрямованих на розв'язання нагальних питань суспільного життя, як-от: служіння хворим, потребуючим і мігрантам, захист християнських цінностей та моралі, християнське виховання дітей і молоді;

4) плекання дружніх стосунків з усіма християнами, зокрема почуттів братерства і християнської любові.

Can. 118

(CCEO, can. 904, §1)

§1. The ecumenical movement implies practical activities, events, dialogue and meetings directed toward achieving unity among Christians. The objective of this movement is by common efforts with all Churches and Christian communities to bring to light the problems of the division of Christ's Church and also to find means and ways to overcome the division by means of mutual understanding and unity in truth. The ecumenical movement aims to re-establish the lost unity of the Christian Church.

§2. With regard to ecumenical activity, first and foremost, one is to adhere to the special prescriptions and directives of the Apostolic See of Rome and also to the related legislative acts of the synod of bishops and to the decrees and instructions of the major archbishop.

§3. The initiatives of the ecumenical movement of the Ukrainian Greek Catholic Church are realized by:

- 1) the ecumenical education of the faithful, catechists, seminarians, clergy and persons in consecrated life;
- 2) the participation and encouragement of the faithful in common prayer services of Christians, where this is possible, especially during national holidays, common state or regional solemnities as well as personal private prayer for Christian unity during the year;
- 3) introducing and supporting social initiatives to resolve urgent questions pertaining to life in society, for example: serving the sick, the needy and migrants, defending Christian values and morals, and the Christian education of children and youth;
- 4) promoting cordial forms of interaction with all Christians, especially promoting sentiments of fraternity and of Christian love.

ТИТУЛ XIII

ОСОБИ І ЮРИДИЧНІ АКТИ

TITLE XIII

PERSONS AND JURIDIC ACTS

Кан. 119

(кан. 910, §2 ККСЦ)

У виконанні своїх прав неповнолітня особа підлягає владі батьків або опікунів, за винятком тих справ, у яких неповнолітні на підставі Божого або канонічного права вилучені з-під їхньої влади; щодо встановлення опікунів слід дотримуватися приписів цивільного права зі збереженням права єпархіального єпископа, якщо є така потреба, самому їх призначати.

Сан. 119

(CCEO, can. 910, §2)

In the exercise of his or her rights, a minor person is under the authority of parents or guardians, with the exception of those areas in which minors by divine law or canon law are exempt from their power. With reference to the designation of guardians, the prescriptions of the civil law are to be followed, with due regard for the right of the eparchial bishop, to designate them himself if it is necessary.

Кан. 120

(кан. 934, §1 ККСЦ)

Якщо право постановляє, що влада для здійснення юридичного акту потребує поради якогось зібрання осіб, то цю раду можна отримати телефоном або листовно.

Сан. 120

(CCEO, can. 934, §1)

When the law determines that in order to place a juridic act an authority requires the counsel of a group of persons, then this counsel can be obtained by telephone or letter.

ТИТУЛ XIV

ЦЕРКОВНІ УРЯДИ

АРТИКУЛ I

ЗАСНУВАННЯ ЦЕРКОВНОГО УРЯДУ

TITLE XIV

ECCLESIASTICAL OFFICES

ARTICLE 1

THE SETTING UP OF ECCLESIASTICAL OFFICES

Кан. 121

(кан. 937, §2 ККСЦ)

§1. Той, хто засновує уряд, зобов'язаний забезпечити відповідні засоби для його виконання.

§2. Забезпечення виконання уряду здійснюється на підставі укладеного договору, що повинен відповідати приписам цивільного права стосовно праці і справедливої винагороди, відповідно до вимог суспільного життя та засад, які визнає Церква.

Can. 121

(CCEO, can. 937, §2)

§1. One who sets up an office is obligated to provide the means required for its fulfilment.

§2. The means required for the fulfilment of this office are based on the agreement reached, which should correspond to the prescriptions of civil law with respect to employment and a just remuneration, in accordance with the requirements and principles of social life as recognized by the Church.

АРТИКУЛ II

ВИБОРИ

ARTICLE II

ELECTIONS

Кан. 122

(кан. 948, §1 ККСЦ)

Для проведення виборів той, до чиєї компетенції це належить, повинен скликати виборців у зручних для них місці і часі.

Сан. 122

(ССЕО, сан. 948, §1)

In order to hold an election, the one to whom the competency belongs must convoke the electors at a time and place that is suitable to them.

ТИТУЛ XV

РЕКУРСИ ПРОТИ АДМІНІСТРАТИВНИХ ДЕКРЕТІВ

TITLE XV

RECOURSE AGAINST ADMINISTRATIVE DECREES

Кан. 123

(кан. 1004 ККСЦ)

Вища влада, яка розглядає рекурс проти адміністративних декретів, може декрет затвердити або визнати недійсним, скасувати або відкликати, але не може його виправляти.

Сан. 123

(ССЕО, сан. 1004)

The superior authority who examines the recourse against administrative decrees, can confirm the decree, declare the decree null, rescind or revoke it, but cannot amend it.

Кан. 124*(кан. 1006 ККСЦ)*

Рекурс проти адміністративного декрету Верховного Архиєпископа – навіть якщо йдеться про декрет, що стосується єпархії Верховного Архиєпископа, або про декрет, яким Верховний Архиєпископ вирішує рекурс – передається спеціальному зібранню трьох єпископів, яких Синод Єпископів повинен таємним голосуванням вибрати на п'ять років із свого складу. У той самий час і спосіб слід вибрати трьох єпископів, які у визначеному Синодом Єпископів порядку замінятимуть членів цього зібрання в разі перешкоди або причетності когось із них до справи.

Can. 124*(CCEO, can. 1006)*

Even if it is a case of a a decree which concerns the eparchy of the major archbishop or a decree by which the major archbishop has decided recourse, recourse against an administrative decree of the major archbishop is made to a special gathering of three bishops that the synod of bishops is to elect, by secret ballot, from among their own members for a five-year term. At the same time and in the same manner, three additional bishops are to be elected to serve as substitutes for members of the above gathering, according to the schedule established by the synod of bishops, should anyone be impeded or be involved in the case in question.

ТИТУЛ XVI**ДОЧАСНЕ МАЙНО ЦЕРКВИ****ГЛАВА I****НАБУВАННЯ ДОЧАСНОГО МАЙНА****TITLE XVI****THE TEMPORAL GOODS OF THE CHURCH****CHAPTER 1****THE ACQUISITION OF TEMPORAL GOODS**

Кан. 125*(кан.1012, §2 ККСЦ)*

§1. Єпархіальний єпископ має право за згодою ради з економічних справ накладати на підлеглих йому юридичних осіб податки, пропорційні до доходів кожної особи. Однак не можна накладати податку на пожертви, отримані за відправу Божественної Літургії.

§2. Єпархіальний єпископ, за згодою ради з економічних справ та порадившись із власним Митрополитом, має право накладати податок на фізичних осіб.

Сан. 125*(CCEO, can. 1012, §2)*

§1. The eparchial bishop has the right, with the consent of the finance council, to impose a tax on juridic persons subject to his authority, which should be proportionate to the income of each person. However, no tax can be imposed on the offerings received on the occasion of the celebration of the Divine Liturgy.

§2. The eparchial bishop, with the consent of the finance council and after consulting with his metropolitan, has the right to levy a tax on physical persons.

Кан. 126*(кан. 1013, §1 ККСЦ)*

Єпархіальний єпископ, порадившись із власним Митрополитом, повинен встановити оплати на різні акти влади управління та пожертви з нагоди звершення Божественної Літургії, святих таїнств, посвячень і благословень та будь-яких інших літургійних відправ.

Сан. 126*(CCEO, can. 1013, §1)*

The eparchial bishop, after consulting with his metropolitan, is to fix the amount of the taxes for the various acts of the power of governance and of the offerings made on the occasion of the celebration of the Divine Liturgy, of the Holy Mysteries, of consecrations and blessings and of any other liturgical celebrations.

Кан. 127*(кан. 1021, §1 ККСЦ)*

§1. Там, де ще належно не налагоджені питання забезпечення, соціального захисту і медичної допомоги для духовенства, єпархіальний єпископ, порадившись із пресвітерською радою та радою з економічних справ, повинен створити єпархіальний інститут для підтримки священнослужителів, який керується власним статутом.

Фонди цього інституту наповнюються із:

- 1) внесків самої єпархії в розмірі, встановленому статутом цього фонду;
- 2) внесків парафій у розмірі, встановленому статутом цього фонду;
- 3) внесків самих священнослужителів у розмірі, встановленому статутом цього фонду;
- 4) добровільних пожертв.

§2. У кожній єпархії слід також заснувати місійний фонд, який керується власним статутом, дозволяє єпархії виконувати зобов'язання щодо осіб, котрі служать Церкві, задовольняти різні потреби єпархії і з якого багатші єпархії могли б допомагати біднішим. Цей фонд наповнюється з коштів, зібраних під час проведення Декади місійності в УГКЦ та з інших надходжень, згідно зі статутом.

Can. 127*(CCEO, can. 1021, §1)*

§1. Where insurance and social security as well as health benefits for clergy has not been suitably arranged, the eparchial bishop after consulting the presbyteral council and finance council, is to create an eparchial institute for the support of clergy, which is regulated by its own statutes.

Funds for this institute are to be collected from:

- 1) contributions from the eparchy itself in the amount determined by the statutes of this fund;
- 2) contributions from the parishes in the amount determined by the statutes of this fund;
- 3) contributions from the clergy themselves in the amount established by the statutes of this fund;
- 4) voluntary contributions.

§2. In each eparchy, a mission fund is to be also established which is governed by its own statutes, which would allow the eparchy to satisfy obligations toward other persons who serve the Church, meet the various needs of the eparchy, and through which wealthier eparchies can aid poorer eparchies. Contributions for this fund are collected during the operation of “A Ten-Day Period of Mission Days” in the Ukrainian Greek Catholic Church and from other revenues, in accordance with the statutes.

ГЛАВА II

УПРАВЛІННЯ ЦЕРКОВНИМ МАЙНОМ

CHAPTER II

THE ADMINISTRATION OF ECCLESIASTICAL GOODS

Кан. 128

(кан. 1022, §2 ККСЦ)

Видаючи інструкції щодо управління церковним майном, ієрархи повинні керуватися нормами загального і партикулярного права.

Сан. 128

(СCEO, сан. 1022, §2)

Hierarchs are to be guided by the norms of common and particular law when issuing instructions for the administration of ecclesiastical goods.

Кан. 129

(кан. 1031, §2 ККСЦ)

§1. Управитель церковного майна повинен щороку представляти власному ієрархові звіт про управління.

§2. Звіт про дочасне майно, яке вірні жертвують Церкві, управитель цього майна повинен щороку представляти в офіційному друкованому органі, хіба що з поважної причини місцевий ієрарх постановить інакше.

Can. 129

(CCEO, can. 1031, §2)

§1. An administrator of ecclesiastical goods is to present an annual report for his administration to his own hierarch.

§2. The administrator of these goods is to present a report of the goods that the faithful donate to the Church in an annual official church publication, unless the local hierarch judges that the Church would be harmed by such a report.

ГЛАВА III

ВІДЧУЖЕННЯ ЦЕРКОВНОГО МАЙНА

CHAPTER III

THE ALIENATION OF ECCLESIASTICAL GOODS

Кан. 130

(кан. 1036, §2 ККЦ)

Якщо вартість церковного майна, відчуження якого пропонується, перевищує найбільшу суму, встановлену Синодом Єпископів верховноархієпископської Церкви, більше ніж удвічі, необхідна згода:

- 1) Верховного Архієпископа, дана за згодою Постійного Синоду, якщо йдеться про майно єпархії в межах території верховноархієпископської Церкви;
- 2) єпархіального єпископа і Верховного Архієпископа, дана за згодою Постійного Синоду, якщо йдеться про майно юридичної особи, підлеглої єпархіальному єпископові, який виконує свою владу в межах території верховноархієпископської Церкви;
- 3) Верховного Архієпископа, дана за згодою Постійного Синоду, якщо йдеться про майно юридичної особи, не підлеглої єпархіальному єпископові, навіть папського права, яке знаходиться в межах території верховноархієпископської Церкви.

Can. 130*(CCEO, can. 1036, §2)*

If the value of ecclesiastical goods whose alienation is proposed is more than double the amount established by the synod of bishops of the major archiepiscopal Church, consent is required of:

- 1) the major archbishop with the consent of the permanent synod if it concerns goods of an eparchy located within the territorial boundaries of the major archiepiscopal Church;
- 2) the eparchial bishop and major archbishop with the consent of the permanent synod, if it concerns goods of a juridic person subject to an eparchial bishop who exercises his power within the territorial boundaries of the major archiepiscopal Church;
- 3) the major archbishop with the consent of the permanent synod, if it concerns goods of a juridic person not subject to the eparchial bishop, even of pontifical right, which are located within the territorial boundaries of the major archiepiscopal Church.

ГЛАВА IV

ПОБОЖНІ ФУНДАЦІЇ

CHAPTER IV

PIOUS FOUNDATIONS

Can. 131*(кан. 1047, §1 ККЦ)*

Побожною фундацією в праві вважається:

- 1) побожна автономна фундація, якою є сукупність речей, призначених для діл милосердя, апостоляту або духовної чи матеріальної любові, і яка заснована компетентною владою як юридична особа;
- 2) побожна неавтономна фундація, якою є дочасне майно, передане будь-яким способом якійсь юридичній особі з довготривалим зобов'язанням, визначеним єпархіальним єпископом, для досягнення з річних доходів цілей, що про них мова в ч. 1.

Can. 131

(CCEO, can. 1047, §1)

In the law a pious foundations is:

1) an autonomous pious foundation, which is an aggregate of things destined to works of mercy, of the apostolate or of spiritual or material charity, and which is established as a juridic person by competent authority;

2) a non-autonomous pious foundation, which consists of temporal goods given in any manner to a juridic person carrying with them the long-term obligation as determined by the eparchial bishop to arrange from the annual income to pursue the purposes mentioned in n. 1.

Can. 132

(кан. 1048, §3 ККСЦ)

Єпархіальний єпископ або вища влада повинні виразно окреслити умови, без яких не можна засновувати або приймати побожних автономних чи неавтономних фундацій.

Can. 132

(CCEO, can. 1048, §3)

The eparchial bishop or higher authority is to clearly define the conditions, without which autonomous or non-autonomous pious foundations cannot be constituted or accepted.

ТИТУЛ XVII**СУДОЧИНСТВО****ГЛАВА I****КОМПЕТЕНТНИЙ СУД**

TITLE XVII**TRIALS****CHAPTER 1****THE COMPETENT FORUM****Кан. 133**

(кан. 1063, §4 ККЦ)

У компетенції звичайного трибуналу верховноархієпископ-ської Церкви є з допомогою суддів, які змінюють один одного, розглядати на першому і подальших ступенях судочинства справи:

- 1) екзархів і делегатів Верховного Архієпископа, які не є єпископами;
- 2) фізичних або юридичних осіб, безпосередньо підлеглих Верховному Архієпископові;
- 3) інститутів посвяченого життя папського права;
- 4) настоятеля інституту посвяченого життя папського права, який не має в цьому інституті настоятеля, наділеного судовою владою;
- 5) фізичних або юридичних осіб того самого інституту богопосвяченого життя – за винятком світських інститутів – в якому настоятелі наділені владою управління, якщо в його типіку, конституції або статуті не окреслено, перед котрим суддею або трибуналом слід вирішувати спір.

Can. 133

(CCEO, can. 1063, §4)

The ordinary tribunal of the major archiepiscopal Church is competent to judge in first and succeeding instances, by judges who serve in rotation, the cases of:

- 1) exarchs and delegates of the major archbishop who are not bishops;
- 2) physical or juridic persons immediately subject to the major archbishop;

- 3) institutes of consecrated life of pontifical right;
- 4) superiors of institutes of consecrated life of pontifical right who do not have a superior within the same institute who possesses judicial power;
- 5) physical or juridic persons of the same institute of consecrated life – with the exception of secular institutes - in which superiors are endowed with the power of governance, if the typicon, constitution or statutes do not specify before which judge or tribunal the contentious cases are to be resolved.

Кан. 134

(кан. 1084, §1, 4-е ККСЦ)

Колегіальному трибуналові трьох суддів застерігаються:

- 1) справи про вузол свячення;
- 2) справи про подружні вузли, з дотриманням кан. 1372–1374 ККСЦ;
- 3) карні справи про злочини, за які загрожує кара великої екскомуніки, позбавлення уряду, повернення до нижчого ступеня або позбавлення духовного стану;
- 4) карні справи про злочини, за які загрожує кара малої екскомуніки чи суспензи більше ніж на рік.

Сан. 134

(CCEO, can. 1084, § 1, n. 4)

The following cases are reserved to a collegiate tribunal of three judges:

- 1) cases concerning the bond of ordination;
- 2) cases concerning the bond of marriage, according to CCEO, cann. 1372-1374;
- 3) penal cases concerning offenses which entail the penalties of major excommunication, privation of office, reduction to an inferior degree or deposition;
- 4) penal cases concerning offenses which entail the penalties of minor excommunication or suspension that exceeds one year.

ГЛАВА II

ОСІДОК ТРИБУНАЛУ

CHAPTER II

THE PLACE OF A TRIBUNAL

Кан. 135

(кан. 1127 ККСЦ)

Судовий вікарій, з дотриманням кан. 880 ККСЦ і 114 ПП УГКЦ, на початку календарного року повинен укласти річний графік роботи єпархіального трибуналу.

Can. 135

(CCEO, can. 1127)

The judicial vicar, in accordance with CCEO, can. 880 and PL, can. 114 of the Ukrainian Greek Catholic Church, is to establish an annual work schedule for the eparchial tribunal.

ГЛАВА III

ДОПУСК ОСІБ ДО ЗАЛУ СУДОВИХ ЗАСІДАНЬ

CHAPTER III

PERSONS TO BE ADMITTED TO THE COURTROOM

Кан. 136

(кан. 1129, §1 ККСЦ)

Під час обговорення справ перед трибуналом у залі можуть перебувати тільки ті особи, присутність яких закон або суддя визнають необхідною для ведення процесу.

Сap. 136

(CCEO, can. 1129, §1)

While cases are being tried before a tribunal only those persons are to be present in court whom the law or the judge decides are necessary to expedite the process.

ГЛАВА IV

ПОГАШЕННЯ КАРНОГО ПОЗОВУ

CHAPTER IV

THE TERMINATION OF PENAL ACTIONS

Кан. 137

(кан. 1152, §2 ККСЦ)

З дотриманням кан. 1152, §1, §2, п. 1–2 ККСЦ, карний позов про злочини, за які не карає загальне право, погашається за давністю після двох років.

Сap. 137

(CCEO, can. 1152, §2)

In accordance of CCEO, c. 1152, §1, §2, nn. 1-2, a penal action for delicts which are not punishable under the common law is extinguished by prescription after two years.

ГЛАВА V

СУДОВИЙ ВИКЛИК
І ОГОЛОШЕННЯ ПРО СУДОВІ АКТИ

CHAPTER V
THE CITATION
AND COMMUNICATION OF JUDICIAL ACTS

Кан. 138

(кан. 1192, §1 ККСЦ)

Оголошення або повідомлення про виклики, декрети, вироки та інші судові акти повинні здійснюватися поштою або в інший спосіб, який є найпевніший, однак завжди з документальним засвідченням факту вручення.

Сап. 138

(ССЕО, сеп. 1192, §1)

The communication or notification of citations, decrees, sentences and other judicial acts are to be made through the public postal services, but always with an acknowledgement of receipt card, or through another method which is the safest.

Кан. 139

(кан. 1242 ККСЦ)

Допит свідка проводить суддя, або його делегат, або аудитор в присутності нотаря; тому сторони, чи промотор справедливості, чи захисник вузла, чи адвокати, присутні на допиті, якщо мають поставити свідкові якісь запитання, повинні представити їх не свідкові, а судді або тому, хто його заступає, щоб він сам їх поставив.

Сап. 139

(ССЕО, сеп. 1242)

The questioning of a witness is conducted by the judge or by his delegate or by an auditor in the presence of a notary. As a result, if the parties or the promoter of justice or the defender of the bond, or the advocates who are present at the questioning have further questions to be put to the witness, they are to propose these questions not to the witness but to the judge or to the person taking the judge's place who is to ask them.

ГЛАВА VI

ЕКСПЕРТИ

CHAPTER VI

EXPERTS

Кан. 140

(кан. 1261 ККСЦ)

Експертам слід відшкодувати витрати і оплатити виконану працю. Розмір оплати повинен чесно і справедливо визначити суддя.

Can. 140

(CCEO, can. 1261)

Experts ought are to be reimbursed for their expenses and paid for work completed. The amount is to be honestly and justly determined by the judge.

ГЛАВА VII

ВИКОНАННЯ ВИРОКУ

CHAPTER VII

THE EXECUTION OF THE SENTENCE

Кан. 141

(кан. 1340, §1 ККСЦ)

Виконання вироку повинен наказати особисто або через когось іншого єпархіальний єпископ єпархії, в якій був винесений вирок на першому ступені процесу.

Can. 141*(CCEO, can. 1340, §1)*

The eparchial bishop of the eparchy in which the first instance sentence was rendered must execute the sentence personally or through another.

ГЛАВА VIII

ПРОЦЕДУРА УСУНЕННЯ
ЧИ ПЕРЕНЕСЕННЯ ПАРОХА

CHAPTER VIII

PROCEDURE IN THE REMOVAL
OR TRANSFER OF PASTORS**Can. 142***(кан. 1388 ККЦЦ)*

Усуваючи чи переносячи пароха, слід дотримуватися кан. 1389–1400 ККЦЦ.

Can. 142*(CCEO, can. 1388)*

In the removal or transfer of pastors, CCEO, cann. 1389-1400 are to be observed.

ТИТУЛ XVIII

КАРНІ САНКЦІЇ

TITLE XVIII

PENAL SANCTIONS

Кан. 143

(кан. 1405, §2 ККСЦ)

Священнослужитель, який бере активну участь у політичній передвиборчій агітації і, діставши попередження відповідно до закону, продовжує це робити, повинен бути відповідно покараний, не виключаючи суспензи.

Сан. 143

(СCEO, кан. 1405, §2)

A cleric who takes an active part in pre-election political campaigning and, after having received a canonically warning, continues to do this, should be appropriately punished, not excluding suspension.

Кан. 144

(кан. 1420, §2 ККСЦ)

Від кари, накладеної силою партикулярного права, може звільнити:

- 1) ієрарх, який почав карний процес або декретом наклав кару;
- 2) ієрарх місця, де в цей час перебуває винуватець, але порадившись з ієрархом, про якого мова в ч.1.

Сан. 144

(СCEO, кан. 1420, §2)

A penalty imposed in virtue of particular law can be remitted by:

- 1) the hierarch who has initiated the penal trial or has imposed the penalty by decree;
- 2) the hierarch of the place where the guilty party resides at this time, but after consultation with the hierarch mentioned in n.1.

Кан. 145

(кан. 1427, §1 ККСЦ)

Прилюдну догану слід винести в присутності нотаря чи двох свідків або шляхом вручення листа, однак так, щоб про факт його одержання і зміст було відомо на підставі якогось документа.

Can. 145

(CCEO, can. 1427, §1)

A public reprimand is to occur in the presence of a notary or two witnesses or by letter, but in such a way that the fact of reception and the contents of the letter are provable through some document.

ТИТУЛ ХІХ**АДМІНІСТРАТИВНІ АКТИ****TITLE XIX****ADMINISTRATIVE ACTS****Can. 146**

(кан. 1518 ККСЦ)

§1. Вища влада повинна видати декрет протягом 60 днів від одержання прохання про нього.

§2. Якщо ж цього не сталося і прохач вдруге письмово просить про декрет, то на 30-й день від одержання просьби, якщо навіть тоді нічого не зроблено, прохання вважається відкинутим немовби воно було відкинутим у той самий день через декрет, проти якого можна подати рекурс.

Can. 146

(CCEO, can. 1518)

§1. A higher authority should issue a decree within sixty days from the receipt of the request for it.

§2. If this is not done and the petitioner asks again in writing for the decree, then on the thirtieth day from the receipt of the request, if even then nothing happens, the request is presumed to be negative as if the rejection happened on that same day by a decree, so that a recourse against it can be placed.